

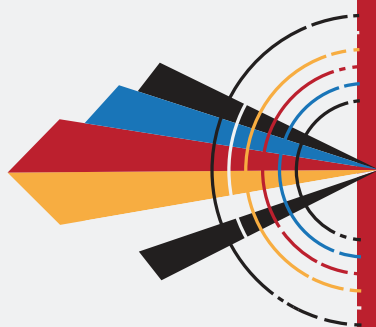

**თბილისის საერთაშორისო
თეატრალური ფესტივალი**

TBILISI INTERNATIONAL FESTIVAL OF THEATRE

30.09 • 18.10

2023

თბილისის მერია TBILISI CITY HALL

ფესტივალის ინიციატორი და მასპინძელი
TBILISI INTERNATIONAL FESTIVAL OF THEATRE IS INITIATED AND HOSTED
BY TBILISI CITY HALL

VISA

ფესტივალის ოფიციალური სპონსორი
THE FESTIVAL OFFICIAL SPONSOR

საერთაშორისო პროგრამის
მასპინძელი
INTERNATIONAL PROGRAM HOST
HOTEL

ფესტივალის მეგობარი
FESTIVAL FRIEND

ფესტივალის მეგობრები
დაარსების დღიდან
PARTNERS AND FRIENDS SINCE
ESTABLISHMENT

საერთაშორისო პროგრამის
პარტნიორები
INTERNATIONAL PROGRAM
PARTNERS

ფესტივალის პარტნიორი
FESTIVAL PARTNER

საინფორმაციო მხარდაჭერა
MEDIA SUPPORT

ფესტივალის მხრეველთა საბჭო

ანდრია ბასილაია, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის მოადგილე
ANDRIA BASILAIA, DEPUTY MAYOR OF TBILISI

იოსელი ტალგანი, ისრაელის ფესტივალური და თეატრალური მხრეველი იერუსალიმი, ისრაელი
YOSSI TALGAN, ISRAELI FESTIVALS AND THEATER ADVISOR, JERUSALEM, ISRAEL

როჯერ მაკკანი, თეატრალური ექსპერტი | ნათქვამი მენეჯმენტის კონსულტანტი, დიდი ბრიტანეთი
ROGER MCCANN, THEATRE EXPERT, ARTS MANAGEMENT CONSULTANT, GREAT BRITAIN

დავით ბუხრიკიძე, თეატრის კრიტიკოსი
DAVID BUKHRIKIDZE, THEATRE CRITIC

ზაზა ფურსელაძე, ბრიტანეთის საბჭო, დიპლომატიური სამსახური კავკასიისა და სამხრეთ კავკასიაში
ZAZA PURTSELADZE, DIRECTOR OF THE BRITISH COUNCIL IN THE SOUTH CAUCASUS AND GEORGIA

დავით თავაძე, რეჟისორი
DAVID TAVADZE, THEATRE DIRECTOR

გიორგი მაისურაძე, ფილოსოფიის დოქტორი, ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
პროფესორი, სოციოლოგიური და პოლიტიკური კვლევების ინსტიტუტის დირექტორი
GEORGE MAISURADZE, DOCTOR OF PHILOSOPHY, PROFESSOR OF ILIA STATE
UNIVERSITY, THE HEAD OF THE INSTITUTE OF SOCIAL

მიხეილ ჭკუასელი, გენერალური დირექტორი | შ.პ.ს. "ჯეოპლანტ" გენერალური დირექტორი
MIKHEIL CHKUASELI, DIRECTOR GENERAL OF "GEOPLANT" LTD

აკაკი ახალაია, ინტერნეტმაგაზინი MARKETER.GE -ს დამფუძნებელი
AKAKI AKHALAIA, FOUNDER OF INTERNET MAGAZINE MARKETER.GE

დავით დოიშვილი, რეჟისორი
DAVID DOIASHVILI, THEATRE DIRECTOR

ზვიად კორძაძე, იურიტი
ZVIAD KORDZADZE, LAWYER

FESTIVAL BOARD OF ADVISORS

30.09 - 01.10

OLGA RAVN
THE EMPLOYEES
DIRECTED BY ŁUKASZ TWARKOWSKI
STUDIO THEATREGALLERY, POLAND
VENUE: SILK FACTORY STUDIO
DURATION: 150 MINUTES

ოლგა რავნი
თანამშრომლები
რეჟისორი: ლუკაშ ტვარკოვსკი
სტუდია THEATREGALLERY, პოლონეთი
არბიტრი: SILK FACTORY STUDIO
ხანგრძლივობა: 150 წუთი

10.10

JÖRGEN HJERDT (SWEDISH PLAYWRIGHT)
AGAINST OF THE DARKNESS
DIRECTED BY KATERYNA KISTEN AND
IGOR RUBASHKIN, UKRAINE
VENUE: KARVASLA EVENT HALL
DURATION: 60 MINUTES, WITHOUT INTERMISSION

იორგენ იერდტი (შვედელი დრამატურგი)
სიბნელის წინააღმდეგ
რეჟისორები: კატერინა კისტენ და
იგორ რუბაშკინი, უკრაინა
არბიტრი: ქარვასლა ევენტ ჰოლ
ხანგრძლივობა: 60 წუთი (შესვენების გარეშე)

14.10

MAL PELO, SPAIN
PEP RAMIS AND MARÍA MUÑOZ
INVENTIONS
DIRECTED BY PEP RAMIS AND MARÍA MUÑOZ
VENUE: MARJANISHVILI THEATRE, BIG STAGE
DURATION: 60 MINUTES, WITHOUT INTERMISSION

მალ პელო, ესპანეთი
პეპ რამისი და მარია მუიოზი
ბავშვთათვის
რეჟისორები: პეპ რამისი და მარია მუიოზი
არბიტრი: მარჯანიშვილის თეატრი, დიდი სცენა
ხანგრძლივობა: 60 წუთი, შესვენების გარეშე

13/14/15/16/17.10

ROYAL DISTRICT THEATRE / HESSISCHES LANDESTHEATER MARBURG
(HJTM), GEORGIA – GERMANY.
AGLAJA VETERANYI IN AN ADAPTION BY NINO HARATISCHWILI
WHY THE CHILD COOKS IN THE POLENTA
DIRECTED BY NINO HARATISCHWILI
VENUE: ROYAL DISTRICT THEATRE
DURATION: 120 MINUTES (WITHOUT INTERMISSION)

სამეფო უბნის თეატრი / HESSISCHES LANDESTHEATER
MARBURG (HJTM), საქართველო / გერმანია
აგლაია ვეტერანი ნინო ხარატიშვილის ადაპტაციით
რატომ იზამთარს ბავშვი პოლენტაში
რეჟისორი: ნინო ხარატიშვილი
არბიტრი: სამეფო უბნის თეატრი
ხანგრძლივობა: 120 წუთი (შესვენების გარეშე)

17.10 - 18.10

CIE QUE FAIRE?, BELGIUM
THE WAR REPORTERS
DIRECTED BY SEBASTIEN FOUCAULT
JULIE REMACLE, SÉBASTIEN FOUCAULT AND ENSEMBLE
VENUE: MARJANISHVILI THEATRE, BIG STAGE
DURATION: 95 MINUTES, WITHOUT INTERMISSION

კომპანია, CIE QUE FAIRE? , ბელგია
ომის რეპორტიორები
რეჟისორი: სებასტიან ფუკო
ჟიული რემაკლი, სებასტიან ფუკო და ანსამბლი
არბიტრი: მარჯანიშვილის თეატრი, დიდი სცენა
ხანგრძლივობა: 95 წუთი, შესვენების გარეშე

THE EMPLOYEES

30.09 • 01.10

STUDIO
theatregallery

თანამშრომლები

Ministry of Culture and National Heritage
Republic of Poland

Ministry of Culture
and National Heritage
of the Republic of Georgia

საქართველოს
კულტურის
და ეროვნული მემკვიდრეობის
მინისტრობა

სტუდია Theatregallery, პოლონეთი
ოლგა რავნი

თანამშრომლები

რეჟისორი: ლუკაშ ტვარკოვსკი
კომპოზიტორი: ანტონი გჟელაკი
დიზაინერი: ფაბიენ ლედე
ფოტოგრაფი: ნატალია კაბანოვი
ხანგრძლივობა: 150 წუთი

მონაწილეობენ:

დომინიკა ბერნატი, დანიელ
დობოსი, მაია პანკევიჩი, სონია
როშჩუკი, მირონ სმაგალა, პაველ
სმაგალა, რობ ვაშევიჩი, მალგოჟატა
ჰაიევსკა-ქშიშტოფიკი

თეატრ-სტუდიის ისტორია:

სტუდია Theatregallery სახელოვნებო სტუდიაა, ადგილი, სადაც შემოქმედებით კვლევას ეწევიან სხვადასხვა სახელოვნებო სფეროს არტისტები. სტუდია არ კარგავს კავშირებს თავის ავანგარდისტულ ტრადიციასთან, რომლის სათავეშიც ვიტკაცი იდგა. ესაა თავისუფალი თვითგამოხატვის ადგილი, იკვებება: თეატრი, ვიზუალური ხელოვნება, მუსიკა, კინო და საცეკვაო ხელოვნება. „წმინდა ფორმის თეორიის“ ავტორის იდეების შესაბამისად, სათანამშრომლოდ მოწვეულ არტისტებს აქ ესთეტიკური ძიებებისა და ექსპერიმენტირების ყველა შესაძლებლობა ეძლევათ. სტუდია ის ადგილია, სადაც რეალობის ხელახლა გამოგონებაც შეიძლება, როცა მისი შეცვლის სურვილი გაქვს. ჩვენთვის უპირველეს საზრუნავად და სამუშაოდ პოლონეთისა და ევროპის მხატვრული თეატრების სამომავლო ბედი რჩება - ის, თუ როგორ შეიძლება მისი პოზიციების დაცვა ახლანდელ სოციალურ, ეკონომიკურ და პოლიტიკურ სიტუაციაში.

წარმოდგენის შესახებ:

„თანამშრომლებში“ ლუკაშ ტვარკოვსკი და მისი ჯგუფი იმ ორიგინალური მულტიმედიური თეატრალური ფორმის ძიებას აგრძელებენ, რომელშიც გამოსახულება, ბგერა და მოქმედება მაყურებელს შეუცნობელ სამყაროში სრულ „ჩაძირვას“ უადვილებს. ამჯერად ეს მომავლის სამყაროა: კოსმოსური ხომალდის ბორტზე ექსპერიმენტი ტარდება: როგორ განვითარდება თანამშრომლობა ადამიანებსა და მათს ჰუმანოიდ თანამოძმეებს შორის? ორივე ჯგუფს ყურადღებით აკვირდება და აკონტროლებს იდუმალი ორგანიზაცია და მათი წარგზავნილი ექსპედიცია, მაყურებელი კი თან ამ ურთიერთობების, მათი მუშაობის, კომუნიკაციისა და თანაარსებობის ამსახველ ანგარიშს ეცნობა. ხელოვნური ინტელექტის ტექნოლოგიების შემუშავებისას, ადამიანისა და უცხოპლანეტური არსებების ურთიერთობის საკითხი ჯერ არასდროს მდგარა ასე მწვავედ. პიესა იკვლევს ადამიანის ცნობიერებას, რომელიც მის ანალოგში ისახება და ამით აძლიერებს შემზარავი, ზეადამიანური ველის შეგრძნებას - ამგვარ უცხოობას შევიგრძნობთ, როდესაც პირისპირ ვდგებით „უცხოს“, მაგრამ ადამიანის მსგავსი არსებების პირისპირ. როგორია გრძნობის, ემოციის ბუნება? შეუძლია კი ალგორითმებს სუბიექტური მდგომარეობების ასახვა და შეგრძნობა? უქმნის ხელოვნურად შექმნილი „მე“-ს განცდა საფრთხეს ადამიანთა მოდგმას? არის თუ არა აჩრდილი მყიფე გარსში?

ლუკაშ ტვარკოვსკი მულტიმედიური პერფორმანსების ავტორია, რომლებშიც ერთმანეთს ურწყამს თეატრალურ და სახვით ხელოვნებას. თავის პროექტებს იგი მულტიმედიის მეშვეობით რეალობის გაფართოების კონტექსტში ათავსებს.

ტვარკოვსკის შემოქმედების ყველაზე მნიშვნელოვანი ელემენტი თეატრის, როგორც საკომუნიკაციო საშუალებისა და ინსტრუმენტის კვლევაა, მისი შესაძლებლობების და ზღვრების ძიება. ნარატივების მუდმივი დეკონსტრუირებით, აუდიტორიის გამყარებული ჩვევების მოშლითა და ახალი მედია-ხერხების გააზრებული გამოყენებით, ტვარკოვსკი სასცენო წარმოდგენის ახალ, ორიგინალურ ენას ქმნის, რომელიც მულტიმედიურ საშუალებებს და, ფართო გაგებით, ციფრულ ტექნოლოგიებს ეფუძნება. მათი გამოყენებით ტვარკოვსკი ანალიზებს და თვალს ადევნებს უფრო და უფრო გართულებულ ურთიერთქმედებას რეალურს, სიმბოლურსა და წარმოსახვითს შორის. ამ სფეროში მისი ნამუშევრები სრულიად ინვოაციურია, ხანდახან - პიონერულიც კი.

2017 წელს ვილნიუსის დრამის თეატრში მისი ნამუშევრის „LOKIS“ პრემიერა შედგა. ტვარკოვსკის საუკეთესო რეჟისორის ნომინაციაში ოქროს ჯვარი მიენიჭა.

2019 წელს ჰანოვერის „შაუშპილში“ რეჟისორმა საკულტო ფრანგული ზღაპრის მიხედვით სპექტაკლი „სიცოცხლეში ერთხელ“ დადგა. nachkritik.de პორტალმა იგი

2020 წლის საუკეთესო წარმოდგენად დაასახელა.

ტვარკოვსკი თეატრის ახალ ფორმებს იგონებს, რომლებშიც გაერთიანებულია ვიდეოჩანაწერები, სამსახიობო თამაში, ვიზუალური ხელოვნება და მუსიკა. სპექტაკლ „რესპუბლიკის“ კონტექსტში ეს უკანასკნელი განსაკუთრებულად მნიშვნელოვანია. მისმა 2022 წლის ნამუშევარმა, „როტკომ“, ლიეტუვის თეატრალური პრემიის "Spėlinų naktis" 11 ნომინაციაში გაიმარჯვა, მათ შორის - „საუკეთესო დადგმის“, „წლის ვიზუალური არტისტის“, „წლის კომპოზიტორის“, „წლის ქორეოგრაფის“ და „წლის რეჟისორის“ ნომინაციებში.

ოლგა რავნი, „თანამშრომლები“: 22-ე საუკუნის სამსახურებრივი რომანი

2020 წელს დისტოპიური სამეცნიერო ფანტასტიკის ჟანრს დანიელი ოლგა რავნის ახალი რომანი „თანამშრომლები“ შეემატა, რომელიც ბუკერის საერთაშორისო პრემიის მოკლე სიაში იქნა შეტანილი. მის წიგნში პლანეტა დედამიწა აღარ არსებობს, მისგან ადამიანებს მხოლოდ მოგონებები და ნალველნარევი მონატრება დარჩენიათ. დანიელი ავტორის ამ რომანის პროტაგონისტები კოსმოსურ ხომალდზე ცხოვრობენ, სადაც რაღაც გაუგებარ დავალებას ასრულებენ. ესენი ადამიანებად და ჰუმანოიდებად იყოფიან. დაყოფა შემდგომ ასე გრძელდება: ეკიპაჟი და მისი უფროსები; ცნობიერებისა და სენსუალობის მქონე არსებები და ის არსებები, რომლებიც მხოლოდ ახლა ეუფლებიან გრძნობებს და მათ გამოყენებას.

წიგნის სტრუქტურა ეკიპაჟის მიერ შედგენილი ანგარიშებისგან შედგება. ეს ანგარიშები შეიცავს ცნობებს იმის შესახებ, თუ როგორ მიმდინარეობს ადამიანებსა და ჰუმანოიდებს შორის ურთიერთობებზე დაკვირვება. მოხსენებები ფრაგმენტულია, იწყება და სრულდება დროის სრულიად შემთხვევით მომენტებში. „თანამშრომლების“ მკითხველი ხშირად მკაფიოდ ვერც საზღვრავს, ადამიანს ეკუთვნის ესა თუ ის მოხსენებითი ტექსტი თუ ჰუმანოიდს.

რავნის წარმოსახვაში, ადამიანებისა და ჰუმანოიდების დისტოპიური სამყარო სამხატვრო გალერეას ჰგავს, რომელშიც სტუმრების სენსუალობა „შეუსწავლელ ტერიტორიებზე“ გადადის. ამგვარი კონტრასტებით მიანიშნებს რავნი, რამდენად უფრო ახლოა ხელოვნება (რომელიც მხოლოდ და მხოლოდ წარმოსახვაზე დგას) მომავალთან - ხელოვანთა მიერ წარმოსახული რეალობები საბოლოოდ სინამდვილედ იქცევა ხოლმე.

პრესა:

„ ... სუთქვაშეკრული ვადევნებდი თვალს ლუკაშ ტვარკოვსკის თეატრალურ წარმოსახვას. ამ ფრაგმენტულ თხრობაში ადამიანებისა და ჰუმანოიდების კოსმოსური თანაცხოვრების შესახებ თქვენ ვერ იპოვით პასუხს, თუ რა ზღვარი შეიძლება არსებობდეს ადამიანსა და მანქანას შორის. რეჟისორმა, ერთ დროს - კრისტიან ლუპას დადგმების ვიდეოარტისტმა თვით ამბით კი არ მომწუხსა, არამედ თეატრის მომავლის წარმოჩენით, რომელშიც კინოკამერები, მუსიკა, განათება, გამოსახულების რედაქტირება მხოლოდ ინსტრუმენტები აღარ არის, თხრობის განყოფილი ნაწილი ხდება - მხატვრული სახეების ყველაზე მნიშვნელოვანი ნაწილი, რომელიც მთლიანად გვიპყრობს და იმ მდგომარეობის არსს გადმოგვცემს, როცა რეალურსა და ვირტუალურს შორის ზღვარი დაკარგულია.”

თუ გინდათ გაიგოთ, როგორ გამოიყურება სიახლე თეატრში, „თანამშრომლები“ ნახეთ.”

კატაჟინა იანოვსკა, Newsweek

„სალამი მომავლიდან“

„ ... გასაოცარი და შთამბეჭდავია ამ პროდუქციის მასშტაბურობა, მისი გავლენა აუდიტორიის გრძნობებზე და ახალი ტექნოლოგიების მისებური გამოყენება.

კითხვა (თუნდაც არაერთხელ დასმული) იმის შესახებ, თუ რა არის თეატრი და რა მიზანს უნდა ემსახუროდეს იგი, კვლავ უძლებს ამ უსასრულო გამეორებას. იქნებ შეგრძნობითი გამოცდილების სამყაროში ემოციური ჩაღრმავების პერსპექტივაა სწორედ ჩვენი თეატრის მომავალი?

თანამშრომლები“ გვახსენებს, რომ როდესაც თეატრი იმ ხელმიუწვდომელ გამოცდილებას ქმნის, სცენისა და აუდიტორიის მიღმა რომ არც არსებობს, იგი ადამიანთა ერთად ყოფნის მოდელების საცდელ მოედნად იქცევა - აქ ერთად ყოფნაც იგულისხმება და „სხვებს“ შორის ყოფნაც.”

კატაჟინა ნიედურნი, „ ჩას კულტური“//Czas kultury.

„... სანამ კოსმოსურ სადგურში შევაბიჯებდეთ, სათანადო ყურადღებით დავაკვირდეთ, რას გვთავაზობს ლუკაშ ტვარკოვსკი თეატრში. იგი კულისების ახლებურ ხედვას წერგავს, ტვარკოვსკი აერთიანებს ექსტაზური სპექტაკლის პოპ-კულტურულ მიმზიდველობასა და თანამედროვე საკაცობრიო ისტორიის ინტელექტუალურ და ემოციურ სიდრმეს.”

ანა სანჩუკი, VOGUE

STUDIO theatregallery, Poland
Olga Ravn

THE EMPLOYEES

Directed by Lukasz twarkowski

Composer: Antoni Grzelak

Designer: Fabien Lede

Photographer: Natalia Kaabanow

Duration 150 minutes

Cast:

Dominika Biernat, Daniel Dobosz, Maja

Pankiewicz, Sonia Roszczuk, Miron

Smagała, Paweł Smagała, Rob

Wasiewicz, Małgorzata

Hajewska-Krzysztofik - voice recording.

Theatre History:

STUDIO theatregallery is an art studio, a place of creative exploration conducted by artists from various domains of art. Reaching for its avant-garde tradition, with Witkacy as its patron, Studio is a space of free expression, in which various disciplines merge: theatre, visual arts, music, film, and dance. In line with the idea of the author of the Pure Form theory, creators invited to collaborate can conduct here their aesthetic experiments. Studio creates a PLACE in which you can reimagine the reality, because you want to change it. For us, the point of departure is the question about the future of artistic theatre in Poland and in Europe, and specifically, how it can defend its position in the current social, economic and political situation.

About Performance:

With "The Employees", Łukasz Twarkowski and his team continue their search for an original, multimedia theatrical form in which image, sound and action enable the audience total immersion in an unknown world. This time, it is the world of the future: on board a space ship an experiment is conducted: how will the cooperation unfold between humans and their humanoid counterparts? Both groups are under close observation and control of a mysterious Organization managing the expedition, and the audience watches their report on their relationships, work, communication and coexistence. At the time of developing AI technology, questions about human cooperating with non-human entities have never been so urgent. The play explores the nature of human consciousness as reflected in its counterpart, enhancing the feeling of the uncanny valley – this particular strangeness we experience when faced with the other, but yet similar to the human. What is the nature of emotion? Can an algorithm experience subjective states, and feel? Is an artificially created sense of "I" a potential threat to the human species? Can there be a ghost in the shell? ŁUKASZ TWARKOWSKI is a creator of multimedia performances combining theatre and visual arts. He places his projects in the context of extending reality through multimedia.

A crucial element of Twarkowski's creative work is investigating the ability and limitations of theatre as a medium and tool of communication. By permanent deconstruction of narratives, questioning the fixed habits of the audience and by meaningful usage of new media, Twarkowski creates a new, original language of stage performance based on multimedia and, more widely, digital technologies. In using these, Twarkowski analyses and observes increasingly complex relations between the Real, the Symbolic and the Imagined. In this area his works are innovative and at times pioneering.

In 2017 his work LOKIS premiered in the Drama Theatre in Vilnius and was awarded the Golden Cross for the best director.

In 2019 he directed a performance in Schauspiel Hannover, based on the cult French fairy tale Once upon a life, that was nominated by nachkritik.de for the title of best performance of 2020.

His second production in Lithuanian Drama Theatre was entitled Respublika (2020), coproduced with Munich Kammerspiele.

Łukasz Twarkowski is interested in the secrets of the contemporary mindset, as well as the changed ways of receiving and processing information, so to reach this contemporary viewer, Twarkowski chooses novel forms of theatre which merge video footage, acting, visual arts, and music. The latter is especially meaningful in Respublika. His work Rothko (2022) won 11 nominations for the Latvian theater awards "Spēlmaņu

nakts", including Best Production, Visual Artist of the Year, Composer of the Year, Choreographer of the Year, Director of the Year.

Olga Ravn, *The Employees*: a workplace novel of the 22nd Century

In 2020 the genre of dystopian science-fiction was joined by a new title, "The Employees" by Olga Ravn, shortlisted for the International Booker Prize. In her book, planet Earth no longer exists, only memories and longing remains. Protagonists of the Danish author's novel live on a spaceship where they are performing an unspecified task. They are divided into humans and humanoids. The crew and their superiors. Beings with a consciousness and sensuality, and beings who are only learning how to feel and use their senses.

The structure of the book consists of crew reports on how the work is going and about the relationships between humans and humanoids. Reports are fragmentary, they begin and break off at random moments. The reader of "The Employees" does not always have the ability to clearly determine whether a given report is submitted by a human or a humanoid.

In Ravn's imagination, the dystopian world of humans and humanoids resembles an art gallery in which sensuality of the visitors enters uncharted lands. By playing with this juxtaposition, Ravn underlines how close art (whose most obvious foundation is imagination) is to the future in which what has been imagined in art, eventually becomes reality.

REVIEWS:

"...It's a wild ride. I took a deep breath and relished Łukasz Twarkowski's theatre. In a fragmented narrative about people and humanoids crowded together at a space station we won't find answers to questions about boundaries between humans and machines. The director, once video artist for Krystian Lupa's plays, seduced me not with the story itself, but rather with the theatre of the future, in which cameras, music, lights, editing, and installations are not tools, but an integral part of the tale. The most important elements are the images that consume us entirely, and convey the present state of being lost in what is real and virtual.

If you want to see what's new in theatre, you need to go and see "The Employees!"

Katarzyna Janowska, Newsweek

Greetings from the future

"... Spectacular are the scale of this production, the impact it has on the audience's senses and the way in which it incorporates new technologies.

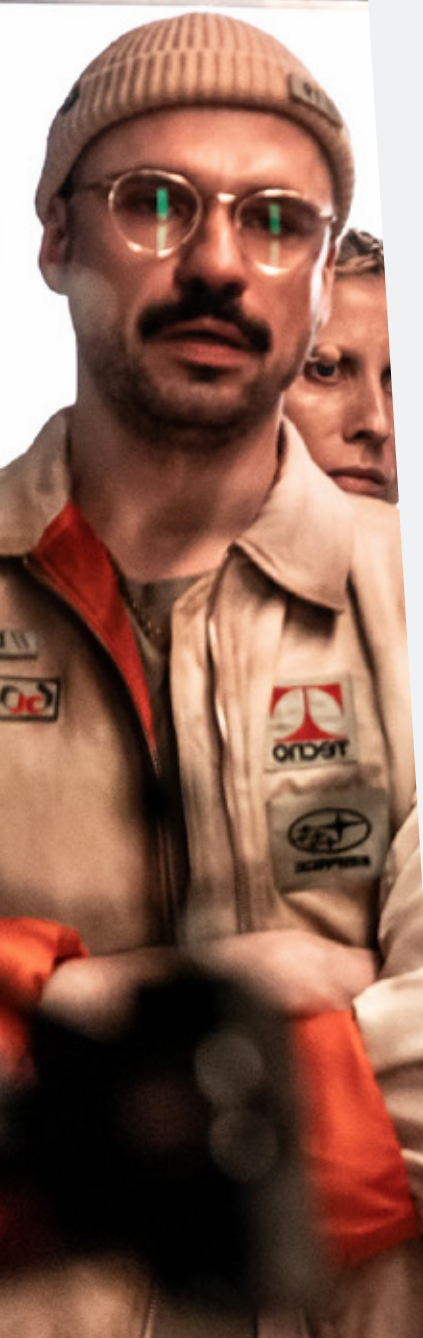
The questions about what theatre is and what purpose it should serve, even if we have heard them many times, bear repeating even today. Is the perspective of emotional immersion in a world of sensory experiences, pulsating with changing stimuli, the vision of our theatrical future?

"The Employees" reminds us that by creating experiences unavailable outside of the stage and auditorium, theatre is a testing ground for various models of our being together – with others and among them."

Katarzyna Niedurny, Czas kultury

"...Before we enter the space station, we should take a closer look at what Łukasz Twarkowski proposes in theatre. He brings a fresh insight into the wings, combining pop-cultural appeal of an ecstatic spectacle with intellectual and emotional depth of a story about a contemporary human being."

Anna Sańczuk, VOGUE

AGAINST OF THE DARKNESS

10.10

სიბნელის
წინააღმდეგ

master klass

КИЇВСЬКИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР НА ПЕЧЕРСЬКУ

 თბილისის ღვინის მუზეუმი
TBILISI WINE MUSEUM

იორგენ იერდტი (შვედი დრამატურგი)

სიბნელის წინააღმდეგ

როლებში:

კრისი: იჰორ რუბაშკინი

კიმი: კატერინა კისტენი

რეჟისორები: კატერინა კისტენი და
იჰორ რუბაშკინი, უკრაინა
დრამა

კომპოზიტორი: ანდრი მერხელი
დიზაინერები, ქორეოგრაფები,
მუსიკალური ადაპტაციის ავტორები:
კატერინა კისტენი და იჰორ რუბაშკინი
ფოტოგრაფი: იური მეჩეთოვი
ხანგრძლივობა: 90 წუთი (შესვენების
გარეშე)

წარმოდგენის შესახებ:

სპექტაკლი „სიბნელის წინააღმდეგ“ შვედი დრამატურგის იორგენ იერდტის პიესის „სიბნელეში“ მიხედვითაა დადგმული.

„გარკვეული გაგებით, სპექტაკლის რეალობას დროის პირობითი ზღვრები აქვს, მაგრამ იგი სრულად ასახავს ვითარებას, რომელშიც დღეს მსოფლიო იმყოფება, იყო რაღაც, ყველაზე მნიშვნელოვანი, რაზეც მინდოდა დამენერა - ადამიანთა შორის ნდობა და ერთობა“, - ამბობს პიესის „სიბნელის წინააღმდეგ“ ავტორი იორგენ იერდტი.

კრისი და კიმი მცველები არიან, ან, ყოველ შემთხვევაში, ერთმანეთს ასე ეუბნებიან. იმდენია ხანია, თავიანთ პოსტებზე დგანან, რომ მაყურებელს ნელ-ნელა ეჭვი ეპარება - „სწორ“ ადგილას არიან კი ნამდვილად?... იქნებ მათი მისია დასრულებულია? დროის შეგრძნება დაკარგული აქვთ, მაგრამ იციან, რომ საფრთხე, რომელიც ემუქრებათ, რეალურია.

სიუჟეტი მაყურებლის თვალწინ და გვერდით ვითარდება, იგი, პრაქტიკულად, თეატრალური ქმედების თანამონაწილე ხდება. სპექტაკლი „სიბნელეში“ იმ გაურკვევლობის შესახებაა, რომელიც შეუცნობლის უფსკრულის პირას, გარდაუვალი უბედურების მომენტამდე გვეუფლება....

ეს განცდა კარგადაა ნაცნობი გმირებისთვის, რომლებიც ერთად აღმოჩნდნენ სიბნელეში...

ორი უკრაინელი მსახიობი, რომლებიც დღეს შუა ომში აღმოჩნდნენ.. გრძელვადიანი პარტნიორობა ქვეყანაში რუსეთის სრულმასშტაბიანი შეჭრის გამო შეჩერდა... კაცი უკრაინაში დარჩა, ქალმა - შვედეთს შეაფარა თავი... პროფესიაში ერთნაირი დუმილი ჩამოდგა, რასაც მოჰყვა მომავალი პროექტისათვის მზადება და ორთვიანი სარეჟეტიციო ზუმ-დიალოგი.

დღეს ისინი თბილისში შეხვდებიან ერთმანეთს სცენაზე, რათა სხვადასხვა პერპექტივიდან ისაუბრონ ერთსა და იმავეზე - ცხოვრებაში დაკარგულობაზე, რომელსაც ომის შავი ფონი გასდევს.

ავტორს სურდა, მსახიობებს სიბნელეში ეთამაშათ. დროითი რეალობა ასეთია - შუქის გამოურთავადაც საკმარისზე მეტია სიბნელე.

დასის ისტორია

პეჩერსკის ახალი თეატრი დაფუძნებულია კარპენკო-კარის (კიევი) თეატრისა და კინოს ხელოვნების უნივერსიტეტის სამსახიობო კურსზე. თეატრი მუშაობს ექსპერიმენტულად, აქვს ძალზე საინტერესო რეპერტუარი, რომელიც მოიცავს ერთმანეთისგან სრულიად განსხვავებული ჟანრისა და სტილის ნამუშევრებს. სახელოვნებო პროცესში დასი მუდამ ახალ გზებს დაეძებს. თეატრმა მონაწილეობა მიიღო ედინბურგის თეატრალურ ფესტივალში, თანამშრომლობდა და ერთობლივ პროექტებს ქმნიდა მიუნჰენის თეატრალურ დასებთან, შვედურ არტ ჯგუფთან „მელო“, იტალიელ რეჟისორებთან და სხვებთან ერთად.

ტექსტი Dom Master Klass-დან:

კატერინა კისტენი უკრაინული თეატრის ძალზე ცნობილი მსახიობია, რომელიც უსაზღვრო ჟანრულ დიაპაზონში მუშაობს, იუმორისტული კომედიური როლებიდან ეგზისტენციალისტურ - ტრაგიკულამდე. იგი პოპულარული კინომსახიობიცაა და დაჯილდოებულია უკრაინის დამსახურებული არტისტის წოდებითა და ოლგას III ხარისხის ორდენით.

იპორ რუბაშკინი ნიჭიერი უკრაინელი მსახიობია, ვარსკვლავური თეატრალური დინასტიის გამგრძელებელი. უკრაინის დამსახურებული არტისტის, რუბაშკინის შემოქმედებითი ბიოგრაფია, უპირველეს ყოვლისა, დრამატულ თეატრს უკავშირდება, სადაც იპორი წამყვანი მსახიობიცაა და რეჟისორიც. თეატრალურ საქმიანობასთან ერთად, იპორ რუბაშკინი ინტენსიურად მუშაობს კინოსა და ტელევიზიაში.

ეს განსაკუთრებული სპექტაკლი პეჩერსკის ახალი თეატრის (კიევი) ორმა მსახიობმა დავდგით Bouquet Kyiv Stage Art Festival-ისა და თბილისური „Ukraine +Sakartvelo. Side by side“-ისთვის („უკრაინა +საქართველო. მხარდამხარ“) და იგი 2023 წლის აპრილში წარვადგინეთ.

ამ უკრაინული ფესტივალის დამფუძნებელი და ორგანიზატორია Dom Master Klass, უკრაინის კულტურის ცენტრი კიევში.

<http://newtheatre.kiev.ua/>

<https://dommk.org/>

Jörgen Hjerdt (Swedish playwright)

AGAINST OF THE DARKNESS

Directed by Kateryna Kisten and Igor Rubashkin, Ukraine
Drama

Composer: Andrii Merkhel
Designer, Choreographer, Designer,
choreographer, musical adaptation:
Kateryna Kisten and Igor Rubashkin
Photographer Yuri Mechetov
Duration: 90 min (no intermissions)

Cast:

Ingeborga Dapkunaite &
John Malkovich

General partner: Blavatnik Family
Foundation

ABOUT PERFORMANCE

This text was written for the festival in the April! You can choose from it what do you want:

"The play "Against of the darkness" is based on the play "In the darkness" by the Swedish playwright Jörgen Herdt.

"In a certain sense, the play is timeless, but it fully reflects the current world situation. The most important thing I wanted to write about is trust and unity," says the author of the play "In the Dark" Jörgen Hierdt.

Chris and Kim are guards, or so they tell each other. They've been in their posts for so long that they're starting to wonder if they're still in the right place...or is their mission even over? They have lost track of time, but they know that a real threat exists...

The story unfolds next to the audience, who become complicit in what is happening. "In the Dark" is about uncertainty when you find yourself over the abyss of the unknown, before the moment of inevitable disaster....

This theme is familiar to the heroes who ended up together in the Darkness...

Two Ukrainian actors who today found themselves in the midst of a war. A long-term partnership, forced to stop by a full-scale invasion... He - remained in Ukraine, she - ended up in Sweden... A year of silence in the profession, which resulted in a two-month zoom-dialogue of rehearsals for the future project.

Today they will meet for on the stage in Tbilisi to talk about the same thing from different points of reference - the disorientation of life with the black face of war as a background.

...The author's idea was to play in the dark. The reality of time - there is enough darkness without turning off the light!

The language of the play is Ukrainian
Subtitles - in Georgian"

Company history ;

New theatre on Pechersk was based on the one of the actor's curse from the University of the theatre and cinema art of Karpenko-Karyi (Kyiv). The theatre works in experimental way, has quite interesting repertoire that includes totally different genres and styles and likes to be on the fresh way of art process. The theatre took part in the Edinburgh theatrical festival, made a projects in collaboration with Munich, with Swedish art group " Melo", with Italian director and others..

The text from Dom Master Klass :

Katerina Kisten is an outstanding Ukrainian theater actress, with a limitless genre spectrum: from humorously explosive comedic roles to existentially tragic ones. Popular movie actress. Honored Artist of Ukraine. Awarded the Order of Princess Olga III degree. Ihor Rubashkin is a talented Ukrainian actor who continues the dynasty of a star theater family. Honored Artist of Ukraine. His creative biography is connected, first of all, with the dramatic theater, where Igor acts both as a leading actor and as a director. Along with theatrical activities, Ihor Rubashkin works a lot in movies and on television.

We are two actors from the New Theatre on Pechersk (Kiev) created by ourselves this special performance. We made it for the Bouquet Kyiv Stage Art Festival in Tbilisi " Ukraine +Sakartvelo. Side by side" April 2023. Dom Master Klass , Ukrainian cultural center - festival's founder and organizer.

<http://newtheatre.kiev.ua/>

<https://dommk.org/>

INVENTIONS

14.10

გამოგონებები

მალ პელო, ესპანეთი

გამოგონებები

პეპ რამისი და მარია მუნიოსი

ცეკვა

დადგმა: პეპ რამისი და მარია მუნიოსი

ქორეოგრაფია: პეპ რამისი და მარია მუნიოსი

ფოტოგრაფები: ტრისტან პერეს მარტინი

ან - ფრანსუა პასერინი

ხანგრძლივობა: 60 წუთი

დადგმაზე მუშაობდნენ:

რეჟისურა და ქორეოგრაფია: პეპ რამისი, მარია მუნიოსი, ფედერიკა პორელო, ლეო კასტრო, ზოლტან ვაკულია, მიკელ ფიოლი, ენრიკე ფაბრეგასი

მუსიკალური მხარე: ჟოელ ბარდოლე

მუსიკალური რეჟისორის თანაშემწე: კიტერია მუნიოსი

სიმებიანი კვარტეტი: ჟოელ ბარდოლე; ვიოლიონო: ჟაუმე გური; მაშა ტიტოვა - ალტი; დანიელ კლარე - ჩელო

ვოკალური კვარტეტი: კიტერია მუნიოსი - სოპრანო; დავიდ საგასტუმე - კონტრტენორი და ხეორხიო ჩელენცა - ბასი

მუსიკა: იოჰან სებასტიან ბახი

ტექსტი: ნიკ ქეივი, ერი დე ლუკა

საუნდსკეიპი: ფანი თოლოტი

სინათლე: ლუის მარტი, აუგუსტო ვილადომატი

დეკორაციები: პეპ რამისი

კოსტიუმები: ბრენდი Carme Puigdevall i Plantés

საუნდი: ანდრეუ ბრამონი

დეკორაციებზე პასუხისმგებელი ტექნიკოსი: გენის კორდომი

პროდუქცია: Mal Pelo; კოპროდუქცია: ბარსელონის ბერძნული

ფესტივალი- 2020; Temporada Alta; ICEC; კატალონიის

მთავრობის კულტურის დეპარტამენტი; ქალაქ ჟირონის მერია.

კოლაბორატორები: L'animal a l'esquena - სალრას

სახელოვნებო ცენტრი; Théâtre de la Ville – პარიზი, ლა ვილეთი

პროდუქცია: გემა მასო; კომუნიკაცია და დისტრიბუცია: რიტა

პერე; საერთაშორისო ურთიერთობები: ანსო რეიბო

დასის ისტორია:

1989 წლის იანვარში მარია მუნიოსმა და პეპ რამისმა საცეკვაო ჯგუფი Mal Pelo შექმნეს. ჯგუფის მუშაობის პრინციპი თავიდანვე ეფუძნებოდა გამომსახველობითი ენის მუდმივ ძიებას. ამ სხვადასხვა ენის შერევით წარმოიშვა პერფორმანსული პროექტები, რომლებიც არაერთი დისციპლინის სიღრმისეული და მკაფიო

კვეთიდან აღმოცენდა. ადრეულ წლებში ჯგუფი ერთმანეთს უნაცვლებდა მსოფლიო ტურებსა (ევროპა, აშშ, ახლო აღმოსავლეთი, კანადა და ლათინური ამერიკა) და ამა თუ იმ ქვეყანაში შემოქმედებითი ძიებისა და მუშაობის პერიოდებს. ეს ხეტიალი ხელს უწყობდა იდეების, ტექნიკისა და მუშაობის მეთოდების გაცვლა-გამოცვლას სხვა ხელოვანებთან, რაც ჯგუფის შემოქმედებით კვლევას აღრმავებდა.

წარმოდგენის შესახებ:

იოჰან სებასტიან ბახის შემოქმედების ათწლეულზე მეტხნიანი კვლევის შემდეგ, მალ პელო წარმოგიდგენთ „გამოგონებებს“/Inventions, ჯგუფის მიერ შექმნილი ტეტრალოგიის მესამე ნაწარმოებს, რომელიც ბახის მუსიკითაა შთაგონებული. „გამოგონებები“ იმ წინა ნაწარმოებებზე მუშაობის (ბახის მუსიკაზე, გოლდბერგის ვარიაციებზე) პროცესში მომნიშვებული ნაყოფია, რომლებშიც ჩვენ ვაანალიზებდით, ვიაზრებდით და ღრმა ვიზუალიზაციის მეშვეობით წარმოვაჩენდით იოჰან ბახის მუსიკალურ თხზულებათა სტრუქტურებს, ჰარმონიებს, ბგერებსა და განვითარებას. ეს კვლევა მრავალი წლის განმავლობაში შთააგვაგონებდა, გვიჩენდა ახალ კითხვებს და ცნობისმოყვარეობას გვიღვიძებდა, რათა არაერთი საათი მიგვეძღვნა ბაროკოსა და საცეკვაო კონტრაპუნქტულ მუსიკას შორის დიალოგის კვლევისათვის.

„ გამოგონებები“ არის ნამუშევარი სულიერისა და ამქვეყნიურის ძიებაზე, პასუხგაუცემელ კითხვებზე, კაცობრიობის დროით პარადოქსზე, რომელიც ისტორიის ღრმა დროის გააზრებისას გახდა ხილული. ესაა მოგზაურობა ბგერასა და გამოსახულებაში, რომელშიც მაყურებელი გრძნობს როგორც ჯგუფის ძალას სივრცეში, ისე ინდივიდის მნიშვნელოვნებას. ამ მოგზაურობაში სხვადასხვა დისციპლინის შერწყმა სხეულთა სიმრავლეს წარმოშობს, სივრცეში ხელახლა დასაბინავებლად, ახალი გავლენების შესათვისებლად რომ არიან ღიანი.

პრესა:

ვნებიანი და თავანყვეტილი მოგზაურობა უცნობ სამყაროში, პირქუში ლანდშაფტებისკენ, რომლებსაც სულის სიმშვიდის მოგვრა შეუძლია; ადგილისკენ, რომლის პოვნა ასე ძნელია თვით ადამიანში. მკაცრი, უკაცრიელი ლანდშაფტების შავ-თეთრი ვიდეოგამოსახულებები ხაზს უსვამს ჯგუფის თითოეული წევრის მარტოობას. ლანდშაფტები მათთან ერთად მოძრაობს, მაგრამ მაყურებელი მაინც ხედავს გათითოკაცებას, რომელიც ყოველ მათგანს შიგნიდან ხრავს.”

El País, კარმენ დელ ვალი. 9/5/2021

„სილამაზე, სიმართლე, გამომსახველობითი ენის სიმკაცრე, ქორეოგრაფიული და ინტელექტუალური ნაყოფიერება და სინატიფე, ამასთან - გემოვნების ერთგვარი „მინიერება“ ის მახასიათებლებია, „მალ პელოს“ ჰიპნოტურ ცეკვაში ჰარმონიულად რომ ერწყმის ერთმანეთს. „მალ პელო“ თანამედროვე ცეკვის კომპანია, რომელსაც სათავეში პეპ რამისი და მარია მუნიოსი უდგანან - ქვეყნის საცეკვაო ხელოვნების ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე პრესტიჟული, საერთაშორისო კარიერისა და აღიარების მქონე დასი. უკანასკნელი პრემიერის („Highlands“)შემდეგ დასის ეს ღირსებები კიდევ უფრო ხილული გახდა.”

El País. კარმენ დელ ვალი. 9/5/2021

www.malpelo.org

MAL PELO, Spain

INVENTIONS

Pep Ramis and María Muñoz

Dance

Directed by Pep Ramis and María Muñoz

Choreographer Pep Ramis and María Muñoz

Photographer Tristán Pérez Martín or

François Passerini

Duration : 60 min

Cast:

Creation and dance : Pep Ramis, María Muñoz, Federica Porello, Leo Castro, Zoltan Vakulya, Miquel Fiol, Enric Fàbregas

Musical direction: Joel Bardolet

Musical direction: assistant: Quiteria Muñoz

String Quartet: Joel Bardolet, violin; Jaume Guri, violin; Masha Titova, viola, and Daniel Claret, cello

Voice Quartet: Quiteria Muñoz, soprano; David Sagastume, contratenor; Mario Corberán, tenor, and Giorgio Celenza, bass

Music: Johann Sabastian Bach

Text: Nick Cave, Erri de Luca

Soundscape: Fanny Thollot

Light: Luís Martí, August Viladomat

Set design: Pep Ramis

Wardrobe: CarmePuigdevalliPlantés

Sound: Andreu Bramon

Set technician: Genís Cordoní

Production: Mal Pelo;

Coproduction: Festival Grec 2020 Barcelona; Temporada Alta; ICEC, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya; Diputació de Girona

Collaborations: L'animal a l'esquena – Centre de Creació de Celrà; Théâtre de la Ville – Paris / La Villette

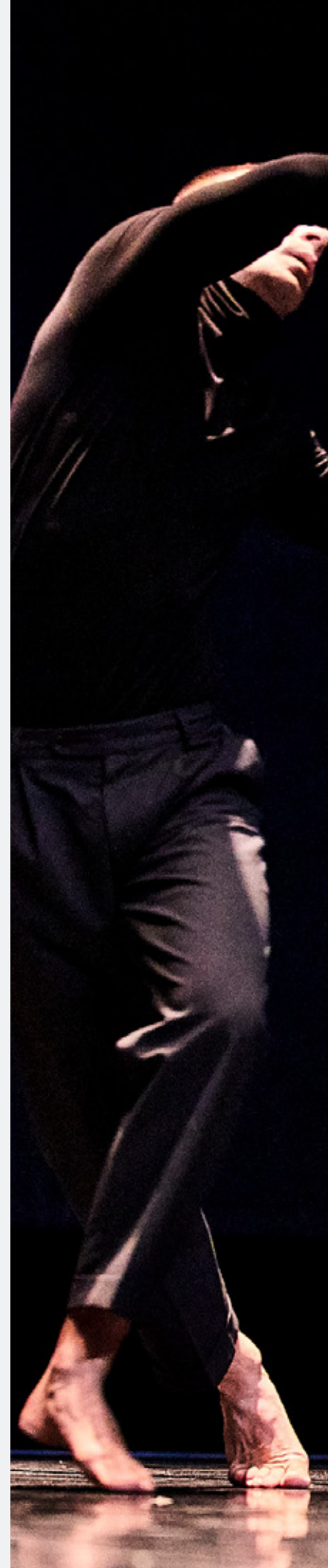
Production: Gemma Massó / Communication and distribution: Rita Peré / International relationships : Anso Raybaut

THEATRE HISTORY:

In January 1989, María Muñoz and Pep Ramis formed the dance group Mal Pelo. From the start, the group based its work on a constant search for languages. From this mingling of languages came performance projects rooted in a deep, clean and simple crossover of disciplines. During the early years the group alternated touring (Europe, USA, Middle East, Canada and Latin America) with periods of creation in various countries. These wanderings encouraged an exchange of ideas, techniques and working methods with other artists that would strengthen the group's creative research.

ABOUT PERFORMANCE:

After over a decade exploring the music of Johann Sebastian Bach, Mal Pelo presents Inventions, the third piece in their tetralogy inspired by his music. Inventions is the

fruition of the work created and matured in the previous pieces (Bach, On Goldberg Variations/Variations), in which we analysed, listened and visualised more deeply the structures, harmonies, voices and development of the music of J.S. Bach. This study, over many years, has inspired questions, curiosity and many hours of research into the dialogue between dance and baroque counterpoint music.

Inventions is a piece of work on the search for spirituality and the mundane, on unanswered questions, the temporal paradox of humanity faced with the deep time of history.

A journey in sound and images in which the spectator feels the strength of the group in the space, the presence of the individual, and where the mingling of different disciplines conjures a plural body, open to being inhabited and influenced.

PRESS:

A passionate, sinuous and wild journey towards an unknown land, an inhospitable landscape in which to find peace, a place that is always hard to seek out in the interior of human beings. The black and white video images of harsh, uninhabited landscapes that surround the group, underline the inner solitude of each of them. Though they move together in a herd, the spectator can see the individualism corroding them."

El País. Carmen del Val. 9/5/21

"Elegance, truth, beauty, austerity, choreographic and intellectual fertility and sophistication, as well as a certain earthiness of taste, are qualities woven harmoniously together in the hypnotic dance of Mal Pelo, a contemporary dance group led by Pep Ramis and María Muñoz that has become one of the most prestigious in the recent dance history of our country, with a strong international career. After their latest premiere, Highlands, the descriptions of these qualities become superlatives."

El País. Carmen del Val. 9/5/21

WHY THE CHILD COOKS IN THE POLENTA

13/14/15/16/17. 10

ჩატოა იხანუაძე ბავშვი პოლენტაში

სამეფო უბნის თეატრი / Hessisches
Landestheater Marburg (HLTM),
საქართველო / გერმანია

აგლაია ვეტერანი ნინო ხარატიშვილის
ადაპტაციით

რომანო იხარშება ბავშვი კოლენდაში

რომანის ადაპტაცია

რეჟისორი: ნინო ხარატიშვილი

კომპოზიტორი: ნესტან

ბაგრატიონ-დავითაშვილი

ქორეოგრაფი: ვარა კახიას პონსე

მუსიკალური ადაპტაცია: ნესტან

ბაგრატიონ-დავითაშვილი

ფოტოგრაფი: იან ბოში

ხანგრძლივობა: 120 წუთი (შესვენების
გარეშე)

მონაწილეობენ:

ბავშვისსმიანი ავტორი: ანა რაუში

გოგო, რომელიც ხმას არ იღებს/ მუჩი გოგო: სასკია
ბოდენ-დილინგი

გოგო ამოგლეჯილი თმით/მელოტი: ანკე ჰოფმანი

გოგო მკვდარი ძაღლით/ძაღლიანი გოგო: ნატა მურვანიძე

გოგო ანგელოზის ფრთებით/ ანგელოზი: ბაია დვალისხილი

საცირკოვოსტიუმიანი გოგო/აკრობატი: ანანო მახარაძე

თეატრის ისტორია

Royal District Theatre - სამეფო უბნის თეატრი ერთ-ერთი პირველი დამოუკიდებელი თეატრია საქართველოში. იგი 1997 წლიდან ხელს უწყობს ალტერნატიულ და თავისუფალ სასცენო ექსპერიმენტებს, რითაც მნიშვნელოვანი წვლილი შეაქვს ქართული თეატრის საზღვრების გაფართოებაში. "რადიკალური და ინოვაციური" სამეფო უბნის თეატრი, რეპერტუარის შერჩევისას, ყოველთვის ითვალისწინებს სოციალურ ღირებულებებსა და მიმდინარე პოლიტიკურ მოვლენებს, რითაც რეფლექსიისა და რეაგირების, დიალოგისა და ანალიზის სივრცეს ქმნის. HLTM - ჰესენის მიწის მარბურგის თეატრია, რომელიც ჰესენის მხარისა და ქალაქ მარბურგის მხარდაჭერით არსებობს, ამ მხარის ხუთი სხვა სახელმწიფო თეატრის მსგავსად. თეატრს ჰყავს 75 თანამშრომელი, მათ შორის - 18 მსახიობი. თეატრს სამი მუდმივი სცენა აქვს. მისი ამოცანა ამ რეგიონში თეატრის პოპულარიზაციაა. მას შემდეგ, რაც თეატრის შემოქმედებით მიმართულებას ორი რეჟისორი ქალი, ევა ლანგე და კაროლინა უნსერ ლაიხტვაისი განსაზღვრავს, იგი ქვეყნის ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი კომპანია გახდა. სპექტაკლის შესახებ:

რუმინელმა მწერალმა ქალმა, აგლაია ვეტერანმა დაწერა რომანი ბავშვზე, რომელიც მისეულად აღიქვამს ცირკის მსახიობი მშობლების ცხოვრებას - ოჯახი ყოველდღე საოცარი იმედით გადის ბენვის ხიდს დაუნდობელ სამყაროში - სამყაროში, სადაც ადამიანებს სხეულებით ითვლიან, ილუზიებით ცხოვრება

გარდაუვალია, მაგრამ იმედი ყველაზე მძლავრად გიზგიზებს.

მუდმივი უცხოობა უცნობ სამყაროში, დაუსრულებელი გადაადგილებები; სახლის, საკუთარი ქვეყნის მონატრება; და, ბოლოს და ბოლოს, ყოველდღე ბოსტნეულით სავსე თეფში მაგიდაზე - ესაა ახალგაზრდა გოგონას იდენტობა. მაგრამ იმედის ძაფი მომავლისკენ მეტისმეტად ძლიერ ირხევა. ცირკის საზიდარიც კვლავ შარაგზასაა გამოდებული და გაურკვევლობისაკენ მიექანება - იმის მიუხედავად, რომ ახალ ენაზე პირველი ახალი სიტყვები თითქმის ნასწავლია.. და მაინც, ესაა იმ სასტიკი რეალობის პოეტური სარკე, რომელშიც მიუსაფარ, გაუცხოებულ ადამიანებს იყენებენ.

პრესა:

„მარბურგის ანსამბლის ქალები აღმაფრთოვანებულები არიან.. ანსამბლი, რომელიც სპექტაკლში თბილისელ პარტნიორებსა და მსახიობებთან ერთად მონაწილეობს, დიდებულია.. თითქმის მინურული სეზონის უდავო მარგალიტი." მიხაელ ლააგესი, nachtkritik.de; 21.04. 2023წ.)

„ შთამბეჭდავია ექვსი პერსონაჟის თამაში მათთვის საგანგებოდ შექმნილ ექვს ოთახში. ეს ყველაფერი დადგმულია წარმოუდგენელი ფანტაზიით, მბრუნავ სცენაზე. სპექტაკლი დიდ თანაგრძნობას ასხივებს და ამავე დროს საინტერესოდაა დისტანცირებული აგლაია ვეტერანის ხედვისაგან." იენს ფიშერი, Die deutsche Bühne, 22.04.2023წ.

„ რატომ იხარშება ბავშვი პოლენტაში" მძიმეა, როგორც რომანი და დაუნდობელია სცენაზეც, თუმცა მას უსასრულო სინაზით თამაშობენ მსახიობები - ლაღად, მაგრამ არა ზედაპირულად, რაც საკმაოდ უჩვეულოა." იუდიტ ფონ შტერნბურგი, Frankfurter Rundschau, 24.04. 2023წ.

სპონსორები და პარტნიორები:

სამეფო უბნის თეატრი

გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტრო

ორგანიზაცია Civil Society Cooperation

გერმანიის ქალაქ ფულდას თეატრი Schlosstheater

<https://www.hltm.de/de/produktion/warum-das-kind-in-der-polenta-kocht-1>

Royal District Theatre / Hessisches
Landestheater Marburg (HLTM), Georgia/
Germany
Aglaja Veteranyi in an adaption by Nino
Haratischwili

WHY THE CHILD COOKS IN THE POLENTA

Novel Adaption

Directed by Nino Haratischwili

Composer: Nestan Bagration-Davitashvili

Choreographer: Wara Cajías Ponce

Music Adapted by Nestan Bagration-Davitashvili

Photographer: Jan Bosch

Duration: 120 minutes (without intermission)

Characters:

The author with the child's voice: Anna Rausch

The speechless girl/the mute: Saskia Boden-Dilling

The girl with the torn hair / the bald one: Anke Hoffmann

The girl with the dead dog/ The dog girl: Nata Murvanidze

The girl with the angel's wings/Angel: Baia Dvalishvili

The girl with the circus costume / The artiste: Anano Makharadze

THEATRE HISTORY:

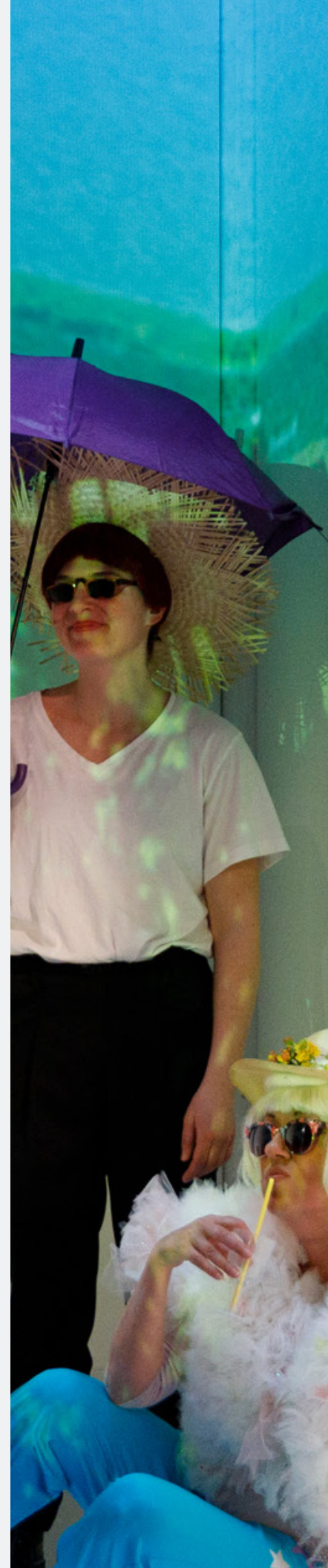
Royal District Theatre

Royal District Theatre was one of the first independent theatres in Georgia. Since its establishment in 1997, it has supported alternative performative experiments, thus widening the perspective of the Georgian theatre language. "Radical and innovative", RDT has always considered social values and current political events in their repertoire choices, encouraging debate and creating a space for reflection, reaction, dialogue, and analysis.

HLTM is supported by the state of Hesse and the city of Marburg and is one of the six publicly subsidized theaters in Hesse. With 75 employees, including an ensemble of 18 actors and their own trades, the HLTM has three permanent venues and has the task of bringing theater to the area. Since the artistic direction of the first two women at the HLTM, Eva Lange and Carola Unser Leichtweiß, the HLTM gained a nationwide level of awareness.

ABOUT PERFORMANCE:

Aglaja Veteranyi has written a novel about a child's perspective of an artist family who walks a tightrope every day with merciless hope for the future. In the world where bodies count, illusion is inscribed and hope is great. A perpetual stranger and being on the move, which characterizes the young woman. The longing for home in the rearview mirror, fresh vegetables on the plate in front of you, finally. But the rope of dreams into the future flickers. And the circus wagon is still in the middle of nowhere and the first words of the new language have already been learned, still it is a poetic mirror of a tough reality of not belonging and being used.

PRESS:

"The Marburg ensemble women are stirring [...]; the ensemble acting with their colleagues and partners from Tbilisi is magnificent. [...] A highlight of the season that is coming to an end." (Michael Laages, nachtkritik.de, 21.04.2023) "Impressive how she stages the six characters in six rooms designed for them [...] with exuberant inventiveness [...] on a revolving stage and with what great empathy as well as at the same time clever distance the different perspectives of Veteranyi are worked out." (Jens Fischer, Die deutsche Bühne, 22.04.2023) "'Why the child cooks in the polenta' is a tough novel and tough on stage too. Infinitely tender, however, when performed. [...] It is playful without being silly, how extraordinary." (Judith von Sternburg, Frankfurter Rundschau, 24.04.2023)

Logos sponsors and partners:

Royal District Theatre

Auswärtige Amt

Civil Society Cooperation

Fulda Schlosstheater

<https://www.hltm.de/de/produktion/warum-das-kind-in-der-polenta-kocht-1>

WAR REPORTERS

17/18.10

QUE FAIRE

მშენიანების რეკონსტრუქციები

კომპანია „Cie QUE FAIRE?“, ბელგია

ომის რეპორტიორები

ჟიული რემაკლი, სებასტიან ფუკო და ანსამბლი
დოკუმენტური თეატრი

რეჟისორი: სებასტიან ფუკო

კომპოზიტორი: ალფ კევინ ჟასპარი

დიზაინერი: ანტონ ლუკასი

როლებში: ფრანსუა ვალმაკი, ვედრანა ბოჟინოვიჩი, მიშელ ვილე

ხანგრძლივობა: 95წთ (შესვენების გარეშე)

კომპანიის ისტორია:

კომპანია „Cie Que faire?“ ორ არტისტს, ჟიული რემაკლს და სებასტიან ფუკოს აერთიანებს, ამ ორს კი - საერთო სურვილი, მსოფლიო მოვლენების მიმართ უძღურების განცდა კონკრეტულ - როგორც პოლიტიკურ, ისე პოეტურ ჟესტებად აქციონ. ათი წელია, კომპანია „Cie Que faire?“ ორიგინალურ არტისტულ ნამუშევრებს („Que faire?“; „Buzz“; „ეს სამყაროს დასასრული არ არის“/C'est pas la fin du monde; „ომის რეპორტიორები“/Reporters de guerre) ქმნის, რომელთაც ფესვები რეალობაში აქვთ გადგმული.

რაკი კაცობრიობა სრულიად ახალი გამოწვევების წინაშე დგას, ვფიქრობთ, ხელოვანები დაუღალავად უნდა ცდილობდნენ ძველი კულტურის ბასტიონების გამაგრებას, მაგრამ თან სიახლე უნდა შემატონ მას; შექმნან პრაგმატული სიმბოლოები, რომლებიც იმ ბნელ დროებასთან დასაპირისპირებლად გამოდგება, მუდამ რომ ღამობს დაბრუნებას და კაცთა მოდგმაში ყველაზე ბნელი იმპულსების გამოვლინებას. ვიმეშაოთ კეთილსინდისიერად, ამ ყველაფრისათვის თვალის გასწორებით და სიფხიზლის დაუკარგავად, მაგრამ, შეძლებისდაგვარად, ხალისითაც - კარგად გავითავისოთ დიდი მწერლის, ანტონიო გრამშის ფრაზა: „პესიმისტი გონებით ვარ, ოპტიმისტი კი - ჩემივე ნებით.“

წარმოდგენის შესახებ:

„ომის რეპორტიორები“ თეატრალური დოკუმენტური სპექტაკლია ბოსნიის ომის შესახებ - დღევანდელი მოვლენებისთვის აქტუალური მეთაფორა.

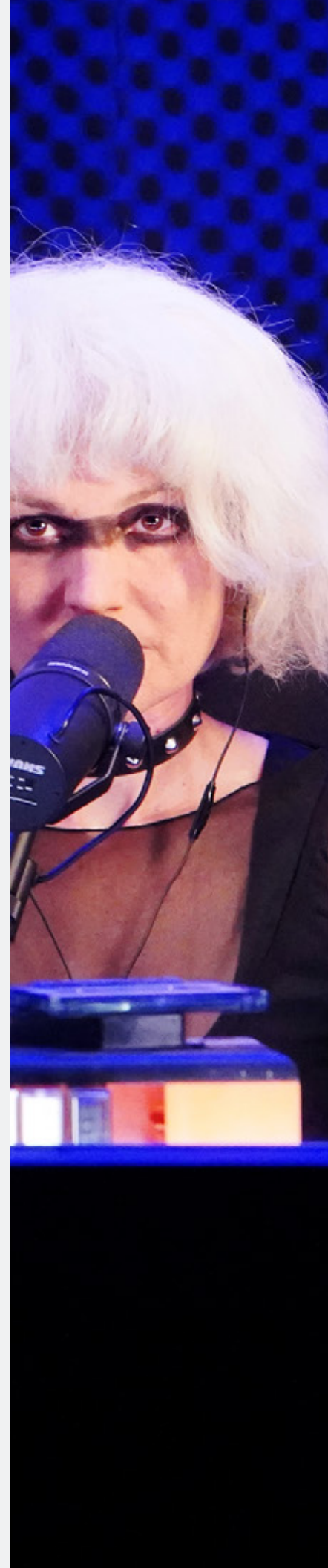
90-იანი წლების დასაწყისში ასობით ჟურნალისტი ჩავიდა მთელი მსოფლიოდან ყოფილი იუგოსლავიის ქვეყნებში მიმდინარე კონფლიქტის გასაშუქებლად - იუგოსლავიაში, იმ ევროპის გულში, რომელსაც სწამდა, რომ ომის წინააღმდეგ აცრა დასრულებული იყო. და რა გვახსოვს ჩვენ, როგორც მაყურებელს, ამ ომებზე ოცდახუთი წლის შემდეგ? ღამის ალარაფერი, მხოლოდ ბუნდოვანი კლიშოებუი წარმოდგენები შემოგვრჩა - მიწა და მტვერი.

„ომის რეპორტიორებისთვის“ მზადებისას, ვედრანა ბოჟინოვიჩი (სარაევოს ალყის დროს ჟურნალისტი იყო, ახლა მეთოჯინეა) და მიშელ ვილე (ბელგიური MSF-ს ყოფილი პრეს-სამსახურის თანამშრომელი, ახლა მეთოჯინე) თან ახლდნენ ფრანსუა ვალმაკს (RTBF -ს ჟურნალისტი) და ერთად მიმოიხილეს ყველა საოცარი რეპორტაჟი, რომელიც ვალმაკმა ბოსნიაში 1991 და 1995 წლებს შორის მოამზადა. როგორ უნდა გადმოსცე ომის ამბები: როგორც ჟურნალისტმა თუ როგორც ხელოვანმა? როგორია დიალოგის ის სახეობა, რომელიც ხელოვნებასა და ჟურნალისტიკას შორისაა შესაძლებელი? შეუძლია ჟურნალიზმსა და ხელოვნებას წინ აღუდგეს ქაოსს და ნგრევას? როგორ?

სცენაზე ფრანსუაზი, ვედრანა და მიშელი ერთმანეთთან შესაპირისპირებლად ყვებიან ა) საკუთარ მოგონებებს; ბ) იმ ადგილობრივი და უცხოელი ჟურნალისტების მოგონებებს, ვინც ომს აშუქებდა, და გ) იმ მოწმეების მოგონებებს, რომლებიც ბელგიელმა ჟურნალისტმა ომის დროსაც ჩაიწერა და 25 წლის შემდეგაც. ესაა უამრავი ცოცხალი, განუმეორებელი, უმნიშვნელოვანესი მოგონება, თითოეული მათგანი ნაამბობია იმ ხერხის მოსაძიებლად, რომელიც მომავლისათვის თვალის გასწორებაში დაგვეხმარება.

რას ამბობს პრესა და რას ამბობენ პროფესიონალები

„Kunstenfestivaldesarts-ზე წარმოდგენილია სპექტაკლი, რომელიც მტკივნეულად ეხმიანება დღევანდელ მოვლენებს. როგორ უნდა მოვყვეთ ომზე, როგორ უნდა

ამოვთქვით გამოუთქმელი, სამომავლოდ რომ ავიცილოთ სისხლიანი ძალადობის წამოფეთება? სებასტიან ფუკო ამ კითხვას თავის „ომის რეპორტიორებში“ ბოსნიის ომთან მიბრუნებით პასუხობს... ხელოვნების ნიმუში რომელიც აძლიერებს მაყურებლის სულს, თანაუგრძნობს დანაკარგების გამო, მსოფლიოში ძალადობის და სისხლისღვრის თესლთა ბნევას მტკიცედ ეწინააღმდეგება."

Le MAD / Le Soir

„ამბიციური და შესანიშნავად დოკუმენტირებული წარმოდგენა, რომელიც ბოსნიის ომსა და მის შემდგომ პერიოდს უბრუნდება, რათა დასაბუთებულად დაგმოს ნაციონალიზმის დღევანდელი აღმავლობა."

Le Vif Magazine

„ეს მოგონებები ისე მიეცემა დავიწყებას, როგორც ცრემლები წვიმაში“, როის, „ბლუიდ რანერი“ პერსონაჟის, განადგურებისთვის განწირული ადამიანი-რობოტის ამ სიტყვებით იწყება „ომის რეპორტიორები“.

...„ბლუიდ რანერიდან“ მომავალი ასოციაციური ძაფით თანმიმდევრულად იქსოვება თავბრუდამხვევი კონფლიქტის სპირალები - კონფლიქტისა, რომელსაც პრესა ისეთივე გულმოდგინებით აშუქებს, როგორც დღევანდელ ომს უკრაინაში და მაინც, ჩვენს ქვეყანაში იგი თითქმის აღარავის ახსოვს.. როგორც ცრემლები გაქრა წვიმაში."

Le Soir

„თხრობის სიცხადე და რეჟისორის ოსტატობა ბევრ რამეს გვასწავლის და თან სრულიად გვწუხავს იმით, რასაც სპექტაკლი გვიამბობს“.

Le Suricate Magazine

„სებასტიან ფუკოსა და მის გონიერ გუნდს თეატრალური მასალისა და მისი სირთულისადმი უდიდესი პატივისცემით შევყავართ წარსულის პერიპეტიებში და ევროპის გეოპოლიტიკას ჟურნალისტური ანალიზის პრიზმაში წარმოაჩენს. ეს არის უძლიერესი თეატრალური მომენტი, რომელიც რეალობას ეხმიანება და ნათლად გვიჩვენებს, რა მეტისმეტად თავდაჯერებულია კაცობრიობა."

პიტერ თიხი, TN -ის რეჟისორი, ბრუსელი

„სულისშემძვრელი რეკონსტრუქცია, რომელიც ძალზე ჭკვიანურად გამოკვეთს კავშირს ბოსნიასა და ბელგიაში არსებულ ვითარებას შორის. „ეს ის ადგილია, სადაც უნდა იტირო“, ამბობს ვედრანა. "მაგრამ არ ინერვიულო, ხუთ წუთში ყველაფერი დაგავიწყდება." რაც სიმართლისგან შორსაა. რამდენიმე დღის შემდეგ, სპექტაკლიდან გამოყოფილი შთაბეჭდილება ჯერ არ გამწვანდება."

Focus Vif

„იმ დროს, როდესაც უკრაინა, თებერვლიდან მოყოლებული, გააფთრებულ წინააღმდეგობას უწევს რუსეთის აგრესიას, ხოლო ნაციონალისტური პარტიები სულ უფრო მეტ ხმას იღებს ევროპაში, ეს სპექტაკლი გამოწვევად გვევლინება და ყოფილი იუგოსლავიის ომის ფონზე ბევრ მსგავს მოგონებებს აცოცხლებს. „მართლა უვიცი და სულები ყოფილხარ, თუ გგონია, რომ ომი შენს ქვეყანაში არასოდეს მოხდება," ასეთია ვედრანა ბოჟინოვიჩის გაფრთხილება."

La Libre Belgique

„სპექტაკლისაგან მიღებული შოკი თავიდან გულისკენ დაგირბენს, გულიდან - მუცლისკენ, შემდეგ ისევ გულს უჭერს, იმდენად წარმოუდგენლად დამაჯერებელია შემსრულებლების თამაში."

PZAZZ

„უცნაურ დამთხვევად არ ჩამითვლია, რომ სებასტიან ფუკოს (Cie Que Faire? კომპანიის) წარმოდგენა იმ დღეს აღმოვაჩინე, როცა ჟურნალისტ შირინი აბუ აკლეს მკვლელობის ამბავი შევითქვე (შირინი ისრაელ-პალესტინის კონფლიქტს წლების განმავლობაში აშუქებდა); სარაევოს ალყის მტკიცნული გახსენება იმ დღეს დაემთხვა, როცა მარიუპოლი დაუზოგავად იბომბებოდა - და ბარბაროსობის ეს საძაგელი განმეორებადობა ააშკარავებდა, რომ ომი ყველგანაა, ლატენტურ მდგომარეობაში, მზადაა, მოულოდნელად გამოიღვიძოს და შთანთქმას ყველაფერი, სადამდეც საცდები მიუწვდება, რადგან ამ აულაგმავ სიველურეს ჩაუხშია გონიერების ხმა. სპექტაკლი, რომელსაც არაჩვეულებრივი სამეული თამაშობს, ენებსაც ეთამაშება (ბოსნიურის, ინგლისურის, ფრანგულისა და ფლანდრიულის მონაცვლეობა) - და ეს ჭკვიანური გათვლაა, რადგან მოთხრობილი ამბების ჩვენთან შესაძლო სიახლოვეზე მიუთითებს. ორი სიტყვით რომ ვთქვა, არაჩვეულებრივი ნამუშევარია!"

პატრიკ პენო, ფესტივალ Sens Interdit-ის დირექტორი, ლიონი

„აუცილებლად სანახავი, ღრმად ადამიანური, მშვენიერი, ბრძნული, გაბედული, აღმაფრთოვანებელი, გულისგამგმირავი, ნაზი, ამაღელვებელი, სუნთქვის წამრთმევი და ფაქიზად შესრულებული მძიმე ნამუშევარი.“

რავენ რიუელი, ბელგიელი რეჟისორი, მსახიობი და დრამატურგი

„ერთი ნახვა არ კმარა ასეთი დიდი ნამუშევრის შესაფასებლად. მაგრამ იგი აღმაფრთოვანებელია.. მერე დაუსრულებლად ფიქრობ ამ სპექტაკლზე.“

კაროლინ ლამარში, მწერალი

სპექტაკლი Cie Que Faire?-ის, ASBL-ისა და ლიეჟის თეატრის ერთობლივი პროდუქციაა, დაიდგა შემდეგ ინსტიტუციებთან და ფესიტვალებთან თანამშრომლობით:

Kunstenfestivaldesarts (ბელგია)

Tandem Arra: Douai (საფრანგეთი),

Théâtre Les Tanneurs, ბრუსელი (ბელგია)

NTGent: ქალაქ გენტის სახელმწიფო თეატრი (ბელგია)

ზაგრების (ხორვატია) ნაციონალური თეატრი

ბელგიის ფედერალური საგადასახადო სამსახური

ინვერის საგადასახადო: საინვესტიციო სამსახური

RTBF - ბელგიის ფრანგულენოვანი რადიო და ტელევიზია

ბრიუსელ: ვალონიის ფედერაციის სამინისტროს თეატრალური სამსახური

პროექტი Démocratie ou Barbarie (Décret-mémoire).

დადგმაზე მუშაობდნენ:

რეჟისორი: სებასტიან ფუკო

დრამატურგი: ჟიული რემაკლი

ტექსტზე მუშაობდნენ: სებასტიან ფუკო, ჟიული რემაკლი და ანსამბლი

როლებს ასრულებენ: ფრანსუაზ ვალმაკი, ვედრანა ბოჟინოვიჩი, მიშელ ვილე

კვლევებს ატარებდნენ: სებასტიან ფუკო, ფრანსუაზ ვალმაკი, ვედრანა ბოჟინოვიჩი,

მიშელ ვილე, მაშა იუხნერ-მარტინესი, მირნა რუსტემოვიჩი, მაქსიმ იანისი, ნიკშა კუშელჯი

ასისტენტი: ჟან ბერჟე

პროდუქციის მენეჯერი, ტურმენეჯერი - მაშა იუხნერ-მარტინესი

სცენის დიზაინი: ანტონ ლუკასი

განათების დიზაინი: კასპარ ლანგჰოფი

ხმის დიზაინი: კევინ ალფ ჯასპარი

სცენის და ვიდეომენეჯერი: იენს ბაუდიში

სცენის მენეჯერი: ოლივიე არნოლდი

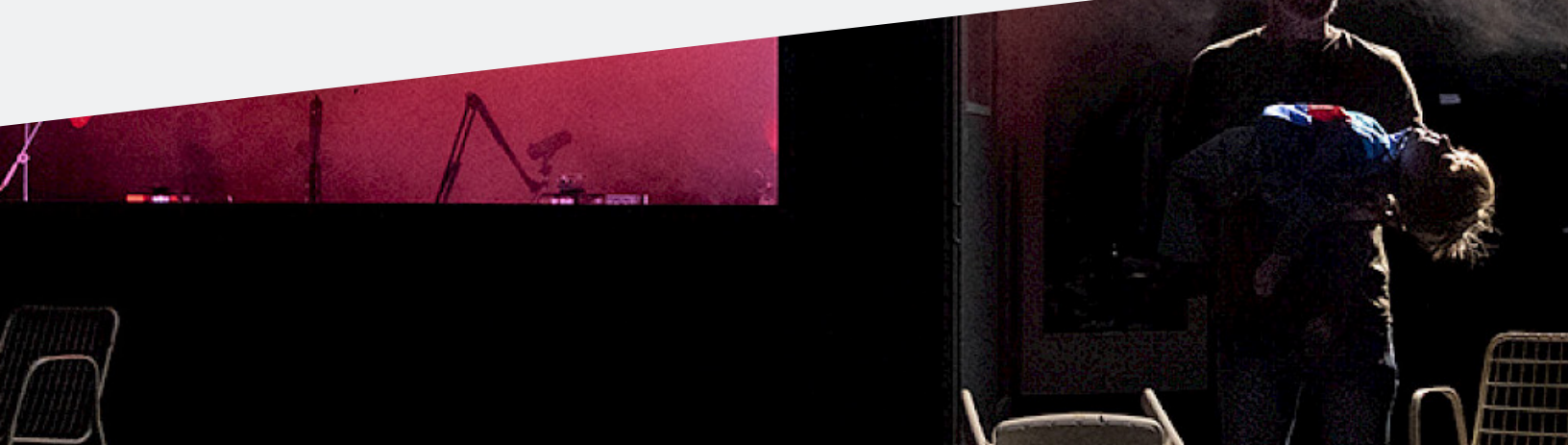
თოჯინების ავტორი: ლოიკ ნებრედა

დეკორაციები: სანდრა ბელუა; სედრიკ დებატი

ინფოგრაფია: ჟულიენ იუბერი

დოკუმენტური კვლევა: კრისტინ ფუკო

თარგმანი: ბორის რადოვიჩი, ლეილა პუტკიფსი.

Cie QUE FAIRE?, Belgium

WAR REPORTERS

Julie Remacle, Sébastien Foucault and
ensemble
documentary theatre

Cast:

Françoise Wallemacq, Vedrana
Božinović, Michel Villée

Directed by: Sébastien Foucault

Composer: Alf Kevin Jaspar

Designer: Anton Lukas

Duration: 95 minutes (without intermission)

Company History :

The company Que faire ? brings together two artists, Julie Remacle and Sébastien Foucault, driven by a common desire to transform a feeling of powerlessness in the face of the world into concrete gestures, both political and poetic. For ten years, the Compagnie Que faire? has been producing original artistic creations rooted in reality (Que faire?, Buzz, C'est pas la fin du monde, Reporters de guerre).

Faced with the new challenges of the human race, we believe that artists must tirelessly consolidate the old cultural ramparts and build new ones: creating "pragmatic symbols" that work to confront the dark ages that always threaten to return, awakening the darkest impulses of humanity. To work with integrity, with lucidity, but also, as far as possible, with joy, making our own the quote of the great writer Antonio Gramsci: "I am pessimistic by intelligence, but optimistic by will."

About performance:

War Reporters is a theatrical documentary performance about the war in Bosnia - a metaphor for the present time.

In the early 90's, hundreds of journalists came from all over the world to cover the conflict in Yugoslavia, in the heart of Europe that believed itself inoculated against war. Twenty-five years later, what do we, as spectators, remember about these wars? Almost nothing, vague clichés, dust.

For War Reporters, Vedrana Božinović (journalist during the siege of Sarajevo, now an actress) and Michel Villée (former press officer at MSF-Belgium, now a puppeteer) accompany Françoise Wallemacq (radio journalist at RTBF) on a journey through the most striking reports she made in Bosnia between 1991 and 1995.

How, as a journalist or an artist, do you tell the story of war? Which dialogue is created between art and journalism? How can journalism and art contribute to resist chaos and collapse?

On stage, Françoise, Vedrana, and Michel summon their memories, those of the local and international journalists who covered this war, and those of the witnesses that the Belgian journalist interviewed at the time and that she found 25 years later. So many vivid, singular, essential memories that each of them explores with his or her own weapons in an attempt to unearth something in order to face our future.

What the press and professionals say:

"At the Kunstenfestivaldesarts, there is a show that echoes painfully with current events. What to tell about a war, how to say the unspeakable to prevent future eruptions of violence? Sébastien Foucault answers this question by returning to Bosnia with his "War Reporters" (...) A work of art that strengthens the psyche of the spectators, that consoles them for their disarray, that forges the seeds of a lasting resistance to the violence of the world."

Le MAD / Le Soir

"An ambitious and well documented show that looks back at the war in Bosnia and its

aftermath to better denounce the current rise of nationalism."

Le Vif Magazine

"All these moments will be lost in oblivion... like... tears... in the rain." With these words from Roy, a humanoid robot doomed to destruction in Blade Runner, War Reporters opens.

... Yet Blade Runner weaves a perfectly coherent thread in this dizzying plunge into the heart of a conflict dutifully covered by the press, like today's war in Ukraine, and yet largely forgotten in our lands... like tears fade in the rain."

Le Soir

"The clarity of the discourse and the mastery of the staging instruct us as much as they immerse us in the story."

Le Suricate Magazine

"With the greatest respect for theatrical material and its assumed artifices, Sébastien Foucault and his "clever team" take us into the twists and turns of the past and those to come (...) of European geopolitics through the prism of journalistic analysis. A great theatrical moment that echoes reality and underlines - oh how - presumptuous we are."

Pierre Thys, director of the TN, Brussels

"A clinical and heartbreaking reconstruction that intelligently draws connections between the situation in Bosnia and the situation in Belgium. This is the part where you are supposed to cry," says Vedrana. "But don't worry, in five minutes, you will have forgotten everything." In this case, it's not true. Several days later, the images are still there."

Focus Vif

"While Ukraine has been resisting Russian assaults since February and nationalist parties are gaining more and more votes in Europe, this play challenges us and revives our memories in light of the war in the former Yugoslavia: "You are really ignorant and stupid if you think that war will never happen at home," warns Vedrana Božinović."

La Libre Belgique

"A show that goes from the head to the heart and from the heart to the stomach," "that hits right in the heart," with performers of "unconditional credibility."

PZAZZ

"Discovering War Reporters by Sébastien Foucault (Cie Que Faire?) on the day of the assassination of the journalist Shireen Abu Aqle who had been covering the Israeli-Palestinian conflict for a long time, to commune with the actors at the painful evocation of the siege of Sarajevo at the moment when the shelling of Mariupol perpetuates the obscenity of the barbarity, is not a hazardous coincidence but the evidence that War is everywhere, in a latent state, ready to resume and devour everything, here and there, as soon as the irrepressible savagery overcomes all reason. The show, carried by a beautiful trio, plays with languages (Bosnian, English, French, Flemish), invents a clever game of surtitles that allows to be as close as possible to the crossed stories. In short, a very beautiful work!"

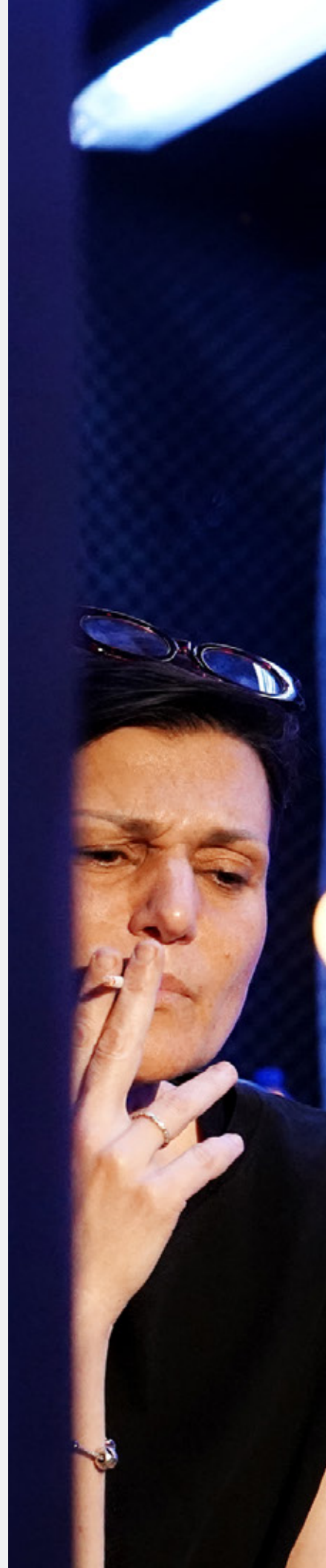
Patrick Penot, director of the Sens Interdit Festival, Lyon

"A necessary, deeply human, fine, intelligent, courageous, admirable, sensitive, fragile, touching, breathless, urgent, and gently hard work."

Raven Ruëll, Director

"One viewing is not much to judge such a great work. But it's exciting...you still think about it afterwards."

Caroline Lamarche, Author

Credits

A production of Cie Que Faire? Asbl and Théâtre de Liège,

In coproduction with Kunstenfestivaldesarts, Tandem Arras-Douai (France), Théâtre Les Tanneurs and NTGent.

With the support of Théâtre & Publics, IIPM, the National Theatre of Zagreb (Croatia), the Tax Shelter of the Federal Government of Belgium, Inver Tax Shelter and RTBF.

With the help of the Ministry of the Walloon Federation Brussels - Service Théâtre & Démocratie ou Barbarie (Décret-mémoire).

Director: Sébastien Foucault

Dramaturgy: Julie Remacle

Writing: Sébastien Foucault, Julie Remacle and ensemble

Acting: Françoise Wallemacq, Vedrana Božinović, Michel Villée

Research: Sébastien Foucault, Françoise Wallemacq, Vedrana Božinović, Michel Villée, Mascha Euchner-Martinez, Mirna Rustemovic, Maxime Jennes, Nikša Kušelj

Assistant: Jeanne Berger

Production & Tour Manager: Mascha Euchner-Martinez

Set design: Anton Lukas

Lighting design: Caspar Langhoff

Sound design: Kevin Alf Jaspar

Stage and Video Manager: Jens Baudisch

Stage Manager: Olivier Arnoldy

Puppet Designer: Loïc Nebreda

Set design: Sandra Belloi & Cédric Debatty

Infography: Julien Hubert

Documentary research: Christine Foucault

Translation: Boris Radović, Leila Putcuyps

www.compagniequefaire.be

3 მარტის დღე

საერთაშორისო

23 • 09

ანდრიუ ჯონსი

ANDREW JONES

საერთაშორისო არტ-მენეჯერი

INTERNATIONAL ARTS MANAGER

WORKSHOPS / LECTURES

მზაობა საერთაშორისო პროექტებისთვის:

ძლიერი და სიახლით სავსე საშემსრულებლო ხელოვნების სექტორის განვითარებისთვის საერთაშორისო დიალოგი, მობილობა და თანამშრომლობა უმთავრესი კომპონენტებია, მაგრამ თეატრისა და ცეკვის სფეროს ის ხელოვნებები, ვისაც ამბიცია აქვს, საკუთარი ქვეყნიდან შორსაც იმუშაოს, სირთულეების ვრცელ სპექტრს აწყდებიან - ესენი სიცოცხლისუნარიანი ბაზრების მოძიებისას იწყება და გარემოსდაცვითი პრობლემების წნეხით სრულდება. ენდრიუ ჯონსი უძღვება დისკუსიას, რომელიც კულტურის ექსპორტის სფეროსა და მისი მამოძრავებელი სოციალურ-პოლიტიკური ფაქტორის დემისტიფიკაციას ისახავს მიზნად; სემინარი იმის გააზრებაში დაგეხმარებათ, როგორ მიიღება სტრატეგიული გადაწყვეტილებები პროდუქციაზე მუშაობის პროცესის ყველა ეტაპზე; როგორ შეიძლება პროდუქციის საერთაშორისო პოტენციალის მაქსიმალურად წარმოჩენა; გთავაზობთ საერთაშორისო ქსელების შიგნიდან გაცნობას და ხელისშემწყობი ურთიერთობების დამყარებას; პრაქტიკოს ხელოვნებს იგი პოტენციური ბაიერებისთვის თავიანთ ნამუშევრებზე ამომწურავი და მკაფიო ინფორმაციის მიწოდებაში დაეხმარება.

ენდრიუ ჯონსი

საერთაშორისო არტ-მენეჯერი

ენდრიუ ჯონსს საერთაშორისო კონტექსტში სხვადასხვა მასშტაბის წარმატებული კულტურული პროექტების მომზადებისა და მართვის 35 წლიანი პრაქტიკული გამოცდილება აქვს; მისი ცოდნა და გამოცდილება ვრცელდება რთულ პოლიტიკურ და სოციალურ-ეკონომიკურ გარემოებებში კომპლექსური სახელოვნებო პროექტების/ ინიციატივების ამუშავებასა და ხორცშესხმაზე.

ენდრიუს დიდ ბრიტანეთსა და მის გარეთ თანამედროვე საშემსრულებლო ხელოვნების პრაქტიკის ყოვლისმომცველი ცოდნა აქვს. ეს ფართო პრაქტიკული ცოდნა პროდუქციის მზადებისა და "კულუარულ" პროცესებსაც მოიცავს.

მას უშუამავლია და უთანამშრომლია ხელოვნების პრაქტიკოსთა და ორგანიზაციათა ფართო და მრავალფეროვან სპექტრთან, ფინანსურად დაინტერესებულ მხარეებთან, სახელოვნებო პოლიტიკის განმსაზღვრელ ჯგუფებთან, როგორც სამთავრობო დონეზე, ისე საზოგადოებიდან აღმოცენებულ სახელოვნებო ინიციატივებზე. ენდრიუმ შექმნა პროფესიული კონტაქტების ქსელი, რომელიც მტკიცედ მოიცავს ევროკავშირისა და პოსტსაბჭოთა სივრცის, ასევე - ჩრდილოეთ ამერიკის, ცენტრალური და ჩრდილო-აღმოსავლეთ აზიის 60-ზე მეტ ქვეყანას და დიდ ბრიტანეთს. ენდრიუ ჯონსი IETM-ის დიდი ხნის წევრი და უელსის ხელოვნების საბჭოს ასოცირებული წევრია.

Getting 'Business Ready' for International Exchange

International dialogue, mobility and collaboration are key components in the development of a vibrant and innovative performing arts sector, but theatre and dance-makers with ambitions to work away from home also face an increasingly complex range of challenges - from finding viable markets to considerations of environmental impact. Andrew Jones will lead a discussion that aims to demystify the world of cultural export and some of the sociopolitical factors driving it; explores how strategic decision-making at every stage in the production process can help to maximize a work's international potential; offers insights into international networks and relationship-building; and helps practitioners to communicate clearly about their work to potential buyers.

Andrew Jones

International Arts Manager

Andrew Jones has 35 years' hands-on experience in the design and management of successful cultural projects at different scales in an international context; and a demonstrable track-record for initiating and delivering complex arts initiatives in sometimes challenging political and socio-economic circumstances.

Andrew has a comprehensive understanding of contemporary performing arts practice in the UK and abroad, and extensive practical knowledge of related production and 'backstage' processes. He has brokered relationships between and worked in partnership with a wide and diverse range of arts practitioners and organizations, stakeholders, opinion-formers and policy-makers from grassroots to governmental level; and built a network of contacts spanning more than 60 countries, primarily across EU Europe and the former Soviet Bloc, North America, Central and North East Asia and the UK. A long-term member of IETM and an Arts Council Wales Associate.

3 მარტის დღე

საგონის დღე

14,15,16 • 10

ჯილდო ფორმანი

GILES FOREMAN

გამორჩეული პერსონაჟების შექმნის
ხელოვნება

THE ART OF BUILDING EXTRAORDINARY CHARACTERS

WORKSHOPS / LECTURES

ჯაილზ ფორმანი

ჯაილზ ფორმანის სამსახიობო ოსტატობის სწავლებით მთელ მსოფლიოშია ცნობილი; მას არაერთხელ უმუშავია მრავალი ჯილდოსა თუ პრემიის მქონე ფილმსა და სატელევიზიო შოუზე. ფორმანი სამსახიობო ხელოვნებას ლონდონის დრამატულ ცენტრში ეუფლებოდა, კრისტოფერ ფეტის, იატ მალმგრენის და როვენ ადივის ხელმძღვანელობით. ეს ის აკადემიაა, რომელმაც მსოფლიოს არაერთი ვარსკლავი შეჰმატა - ენტონი ჰოპკინსი, შონ კონერი, პირს ბროსნანი, მაიკლ ფასბენდერი, ჯერალდინ ჯეიმზი, ტომ ჰარდი და მრავალი სხვა.

თავად ჯაილზი ელენ მაკკროისთან, ტერა ფიცჯერალდსა და ანასტეშა ჰილთან ერთად სწავლობდა. როგორც დრამატული ცენტრის პროფესორთა ჯგუფის წევრი, ფორმანი ისეთ პერიოდში ასწავლიდა, როდესაც ცენტრი მრავალმა ცნობილმა მსახიობმა დაამთავრა: სახსენებლად მაიკლ ფასბენდერის და ტომ ჰარდის სახელებიც იკმარებს. იგი წლების განმავლობაში ამუშავებდა და/ან ხელმძღვანელობდა კინოს, სატელევიზიო შოუებისა თუ თეატრის უამრავ მსახიობს.

ვორქშოფის შესახებ:

რა აქვთ ერთმანეთთან საერთო ენტონი ჰოპკინსს, პირს ბროსნანს, კოლინ ფერტს, ლამბერტ უილსონს, ჰელენ მაკროის, შონ ჰარისს, პოლ ბეტანის, სანტიაგო კაბრერას, ტომ ჰარდის, მაიკლ ფასბენდერსა და გვენდოლინ კრისტის? პერსონაჟების ანალიზი ან მოძრაობის ფსიქოლოგიასთან დაკავშირებული მუშაობა - იატ მალმგრენი.

ჯაილზ ფორმანს იატ მალმგრენისა და რუდოლფ ფონ ლაბანის მიერ შემუშავებულ მეთოდზე, პერსონაჟების ანალიზსა თუ მოძრაობის ფსიქოლოგიაზე დაფუძნებული არაჩვეულებრივი ნამუშევარი თბილისში ჩამოაქვს და სამდღიან ვორქშოფს გამართავს ქართველ მსახიობებთან.

იატ მალმგრენის ნაშრომი მსახიობს საფუძვლიან უნარს უვითარებს, გარდაიქმნას როგორც შინაგანად, ასევე - გარეგნულად. ეს მეთოდი ფასდაუდებელი ინსტრუმენტია მსახიობისთვის, რომელსაც სწამს პერსონაჟისა და მასზე მუშაობისას მაქსიმალური სიზუსტის მიღწევა სურს. ეს არის ადამიანის თვითგამოხატვის შესაძლებლობების ღრმად შემსწავლელი მეთოდი, რომელიც პირველად რუდოლფ ფონ ლაბანმა შეიმუშავა, 50 წლის განმავლობაში ხვეწდა, ჩამოყალიბებული და საბოლოო სახე კი იატ მალმგრენმა მისცა. ეს არის ადამიანის თვითგამოხატვის ერთადერთი ვრცელი ტიპოლოგია, რომელიც ჩვენთვისაა ცნობილი, ამ გარდაქმნების ხელშესაწყობად მას არაჩვეულებრივი სავარჯიშოების კომპლექსი აქვს დართული. სწორედ ეს ნამუშევრები აკავშირებს სტანისლავსკისთან ლაბანსა და მის ფუნდამენტურ რიტმებს - ლაბანის საოცარ აღმოჩენას, რომელთა მეშვეობითაც იქმნება პერსონაჟი. ლაბანს სწამდა, რომ ადამიანს შეეძლო გამოეცნო, თუ ვინ არის მეორე ადამიანი ან რა სურს მას - თუნდაც იმაზე დაკვირვებით, როგორ შემოდის იგი ოთახში!! ნახეთ ეს ნამუშევარი და იგი შეცვლის თქვენს წარმოდგენას პერსონაჟის და სამყაროს შესახებ.

"ეს რევოლუციური, მაგრამ თან სრულიად პრაქტიკული მიდგომა ჩვენი ხელობისადმი. ამ მეთოდის გარეშე მე ვერ ვმუშაობ."

კოლინ ფერტი, „საუბრები პროცესის შესახებ“

Giles Foreman

Giles Foreman is a renowned international acting coach and has worked on many award winning films and TV shows. Giles Foreman trained as an actor himself at the Drama Centre, London under Christopher Fettes, Yat Malmgren and Reuven Adiv. An academy that produced a host of Internationally celebrated actors including - Anthony Hopkins, Sean Connery, Pierce Brosnan, Michael Fassbender, Geraldine James, Tom Hardy and many others.

Giles himself studied alongside Helen McCrory, Tara Fitzgerald, Anastasia Hille among others. As a member of the teaching staff at Drama Centre he taught during a period that produced many renowned actors, notable, Michael Fassbender, Tom Hardy. He has coached and or directed huge numbers of actors over the years for cinema, TV shows and theatre.

About workshop:

What do Anthony Hopkins, Pierce Brosnan, Colin Firth, Lambert Wilson, Helen McCrory, Sean Harris, Paul

Bettany, Santiago Cabrera, Tom Hardy, Michael Fassbender and Gwendoline Christie have in common?

The Character Analysis or Movement Psychology Work of

YAT MALMGREN

Giles Foreman is delighted to be bringing the extraordinary Character Analysis or Movement Psychology work of Yat Malmgren and Rudolph Laban to Tbilisi.

The work of Yat Malmgren leads to a profound ability for the actor to transform both on an inner and outer level and is an invaluable tool for the actor who believes in character and wishes to be accurate and specific in their work. It is a profound study of human expression developed initially by Rudolph Laban over 50 years and completed by Yat Malmgren. It is the only extensive typology of human expression that we know of and comes complete with an extraordinary set of exercises to aid in those transformations. This work brings Stanislavski together with Laban and his amazing discovery of the fundamental rhythms that produce character. Laban believed you can tell who someone is and what they want, by the way they walk into a room!! It will change the way you view character and the world.

Press:

“A revolutionary but entirely practicable approach to our material. I still cannot do my job without it!”
Colin Firth: Talks about the process

www.gilesforeman.com

www.facebook.com/gilesforeman.centre

24•09

როჯერ მაკკანი
ROGER MCCANN

პარტნიორობით მუშაობა
WORKING IN PARTNERSHIP

All theatre is about partnership - partnership between writer, director, designer and performers; partnership between the creative team and the venue; partnership between the venue and the audience. These relationships are brought together by the producer. This workshop will explore how to build relationships to create stronger productions, both artistically and financially.

მთელი თეატრი პარტნიორობაზე დგას - პარტნიორობაზე მწერალს, რეჟისორს, დიზაინერს და მსახიობებს შორის; პარტნიორობაზე შემოქმედებით ჯგუფსა და წარმოდგენის მასპინძელს სივრცეს, ამ სივრცესა და მაყურებელს შორის. ყველა ამ ურთიერთობას პროდიუსერი კრავს. უორკშოპზე განვიხილოთ, როგორ იგება ურთიერთობა მძლავრი პროდუქციის შესაქმნელად - როგორც შემოქმედებითი, ისე ფინანსური თვალსაზრისით.

WORKSHOPS / LECTURES

პარტნიორობით მუშაობა
WORKING IN PARTNERSHIP

01 • 10

შეხვედრა რეჟისორთან ლუკაშ ტვარკოვსკისთან და მსახიობებთან

MEETING WITH DIRECTOR LUKASZ TWARKOWSKI AND CAST

THEATRICAL IMMERSION

თეატრი სახელოსნო 42 / THEATRE FACTORY 42

13:00

ლუკაშ ტვარკოვსკი მულტიმედიური პერფორმანსების ავტორია, რომლებშიც ერთმანეთს ურწყამს თეატრალურ და სახვით ხელოვნებას. თავის პროექტებს იგი მულტიმედიის მეშვეობით რეალობის გაფართოების კონტექსტში ათავსებს.

ტვარკოვსკის შემოქმედების ყველაზე მნიშვნელოვანი ელემენტი თეატრის, როგორც საკომუნიკაციო საშუალებისა და ინსტრუმენტის კვლევაა, მისი შესაძლებლობების და ზღვრების ძიება. ნარატივების მუდმივი დეკონსტრუირებით, აუდიტორიის გამყარებული ჩვევების მოშლითა და ახალი მედია-ხერხების გააზრებული გამოყენებით, ტვარკოვსკი სასცენო წარმოდგენის ახალ, ორიგინალურ ენას ქმნის, რომელიც მულტიმედიურ საშუალებებს და, ფართო გაგებით, ციფრულ ტექნოლოგიებს ეფუძნება. მათი გამოყენებით ტვარკოვსკი

აანალიზებს და თვალს ადევნებს უფრო და უფრო გართულებულ ურთიერთქმედებას რეალურს, სიმბოლურსა და წარმოსახვითს შორის. ამ სფეროში მისი ნამუშევრები სრულიად ინვოაციურია, ხანდახან - პიონერულიც კი.

სპექტაკლის შესახებ:

„თანამშრომლებში“ ლუკაშ ტვარკოვსკი და მისი ჯგუფი იმ ორიგინალური მულტიმედიური თეატრალური ფორმის ძიებას აგრძელებენ, რომელშიც გამოსახულება, ბგერა და მოქმედება მაყურებელს შეუცნობელ სამყაროში სრულ

შეხვედრა მაყურებელთან AFTER TALKS

„ჩაძირვას“ უადვილებს. ამჯერად ეს მომავლის სამყაროა:

კოსმოსური ხომალდის ბორტზე ექსპერიმენტი ტარდება: როგორ განვითარდება თანამშრომლობა ადამიანებსა და მათს ჰუმანოიდ თანამოძმეებს შორის? ორივე ჯგუფს ყურადღებით აკვირდება და აკონტროლებს იდუმალი ორგანიზაცია და მათი წარგზავნილი ექსპედიცია, მაყურებელი კი თან ამ ურთიერთობების, მათი მუშაობის, კომუნიკაციისა და თანაარსებობის ამსახველ ანგარიშს ეცნობა. ხელოვნური ინტელექტის ტექნოლოგიების შემუშავებისას, ადამიანისა და უცხოპლანეტური არსებების ურთიერთობის საკითხი ჯერ არასდროს მდგარა ასე მწვავედ. პიესა იკვლევს ადამიანის ცნობიერებას, რომელიც მის ანალოგში ისახება და ამით აძლიერებს შემზარავი, ზეადამიანური ველის შეგრძნებას - ამგვარ უცხოობას შევიგრძნობთ, როდესაც პირისპირ ვდგებით „უცხოს“, მაგრამ ადამიანის მსგავსი არსებების პირისპირ. როგორია გრძნობის, ემოციის ბუნება? შეუძლია კი ალგორითმებს სუბიექტიური მდგომარეობების ასახვა და შეგრძნობა? უქმნის ხელოვნურად შექმნილი „მე“-ს განცდა საფრთხეს ადამიანთა მოდგმას? არის თუ არა აჩრდილი მყიფე გარსში?

ŁUKASZ TWARKOWSKI is a creator of multimedia performances combining theatre and visual arts. He places his projects in the context of extending reality through multimedia.

A crucial element of Twarkowski's creative work is investigating the ability and limitations of theatre as a medium and tool of communication. By permanent deconstruction of narratives, questioning the fixed habits of the audience and by meaningful usage of new media, Twarkowski creates a new, original language of stage performance based on multimedia and, more widely, digital technologies. In using these, Twarkowski analyses and observes increasingly complex relations between the Real, the Symbolic and the Imagined. In this area his works are innovative and at times pioneering.

About Performance:

With “The Employees”, Łukasz Twarkowski and his team continue their search for an original, multimedia theatrical form in which image, sound and action enable the audience total immersion in an unknown world. This time, it is the world of the future: on board a space ship an experiment is conducted: how will the cooperation unfold between humans and their humanoid counterparts? Both groups are under close observation and control of a mysterious Organization managing the expedition, and the audience watches their report on their relationships, work, communication and coexistence. At the time of developing AI technology, questions about human cooperating with non-human entities have never been so urgent. The play explores the nature of human consciousness as reflected in its counterpart, enhancing the feeling of the uncanny valley – this particular strangeness we experience when faced with the other, but yet similar to the human. What is the nature of emotion? Can an algorithm experience subjective states, and feel? Is an artificially created sense of “I” a potential threat to the human species? Can there be a ghost in the shell?

სრულად ინფორმაცია / Full information regarding production:

<https://tbilisiinternational.com/en/performances/tanamshromlebi>

17•10

სპექტაკლის შემდეგ შეხვედრა ჩაუისორთან, სებასტიან ფუკო და მსახიობებთან

AFTER TALK WITH DIRECTOR SÉBASTIEN FOUCAULT AND CAST

RESPONSIBILITY OF STORYTELLING

მარჯანიშვილის თეატრი, დიდი სცენა/ MARJANISHVILI THEATRE, BIG STAGE

შეხვედრა პროფესიონალებთან და მაყურობალებთან MEETING WITH THE PROFESSIONALS AND AUDIENCE

90-იანი წლების დასაწყისში ასობით ჟურნალისტი ჩადიოდა ბოსნიაში მთელი მსოფლიოდან ომისა და სარაევოს ალყის გასაშუქებლად. მათ შორის იყო ბელგიური RTBF-ს კორესპონდენტი ფრანსუაზ ვალმაკი. ოცდახუთი წლის წინ, ვალმაკის რადიორეპორტაჟებით შთაგონებული სებასტიან ფუკო დამატყვევებელი სილამაზის წარმოდგენას დგამს მთხრობელის პასუხისმგებლობაზე. ფუკოსთვის, რომელიც მანამდმდე Kunstenfestivaldesarts-ში ისე მონაწილეობდა, როგორც რეჟისორის და დრამატურგის, მილო რაუს სპექტაკლების „სამოქალაქო ომები“ /**The Civil Wars** და „რეპრიზა, თეატრის ისტორი(ა)ები“/ **La reprise, Histoire(s) du théâtre** მსახიობი, სწორედ ეს პერიოდი იქცევა იმ რეფლექსიების საწყის ეტაპად, რომელსაც დოკუმენტური თეატრითა და იმ ზღვრებით დაინტერესება მოჰყვება, სცენაზე ამბების გადმოტანას რომ უდევს. პიესა ჟურნალიზმსა და თეატრს შუა ბალანისრებს დაუსრულებლად, სცენაზე ვხედავთ კორესპონდენტს, ფრანსუაზ ვალმაკს, მასთან ერთად კი - მასავით მსახიობს, მაგრამ თან ყოფილ ჟურნალისტს, ბოსნიელ ვედრანა ბოჟინოვიჩს, რომელიც სარაევოს ალყას აშუქებდა; ასევე მიშელ ვილეს, ბელგიური „ექიმები საზღვრებგარეშეს“ ყოფილ პრეს-მდივანს, ახლა - მეთოჯინეს.

შეხვედრა მაყურობალებთან AFTER TALKS

რეპრეზენტაციის სხვადასხვა ტექნიკის დაუფლებით, ეს გუნდი თეატრის მედიუმს იმისთვის იყენებს, რომ ძველი რადიორეპორტაჟები არტისტულ ნამუშევრებად აქციოს. Reporters de guerre განსაკუთრებული სიღრმის თეატრალური წარმოდგენაა ამბების თხრობის, თხრობის ზღვრების შესახებ, მაგრამ თან - ბრძოლაზე გულგრილობისა და დავიწყების წინააღმდეგ.

In the early 1990s, hundreds of journalists from all over the world arrived in Bosnia to report on the war and the siege of Sarajevo. Among them was the Belgian RTBF correspondent Françoise Wallemacq. Twenty five years ago, Sébastien Foucault inspired by her radio-reports back then, creates a captivating theatrical performance about the responsibility of storytelling. For Foucault – who appeared at Kunstenfestivalde-sarts previously as an actor for Milo Rau in The Civil Wars and La Reprise – it becomes the starting point for a reflection on the way he has been practising documentary theatre and the limit that exists in setting stories on stage. With the piece constantly shifting between journalism and theatre, on stage we find the journalist, Françoise Wallmacq, but also actress and former Bosnian journalist Vedrana Božinović, who covered the Siege of Sarajevo, and Michel Villée, former press officer for MSF Belgium and now a puppeteer. By mastering different techniques of representation, they use the medium of the theatre to transform old radio reports into artistic objects. Reporters de guerre is a meaningful theatrical performance about narration, its limitations, but also its battle against indifference and oblivion.

სრული ინფორმაცია სპექტაკლის შესახებ / Full information regarding production:

<https://tbilisiinternational.com/en/performances/omis-reportiorebi>

UNFOUND **DOOR**•

HOST CAFE

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՆ
ԿԱՖԵ

მანჯანშიშვილის თეატრი

მისამართი: კოტე მანჯანშიშვილის ქუჩა # 8

SILK FACTORY STUDIO

მისამართი: მერაბ კოსტავას ქუჩა #2

სამეფო უბნის თეატრი

მისამართი: შიკა აბესაძის ქუჩა # 10

ქარვასლა ივენთ ჰოლი

მისამართი: სიონის ქუჩა #8

KOTE MARJANISHVILI STATE DRAMA THEATRE

ADDRESS: 8 KOTE MARJANISHVILI STREET

SILK FACTORY STUDIO

ADDRESS: 2 M. KOSTAVA STREET

ROYAL DISTRICT THEATRE

ADDRESS: 10 GIA ABESADZE STREET

KARVASLA EVENT HALL

ADDRESS: 8 SIONI STREET

მასპინძელი თეატრები და სივრცეები

HOST THEATRES AND VENUES

ბილეთის ფასი:

20, 25, 30, 40, 60, 70, 80 ლარი

აბონემენტის ფასი:

380 ლარი (A კატეგორია)

სადანო:

- ბილეთების შეძენა და დაჯავშნა შესაძლებელია მანჩანოშვილის
თეატრის სადაროში, კოშკი მანჩანოშვილის ქუჩა #8
-სადანო მუშაობს ყოველ დღე (12:00 – 20:00 |
შესვენება 15:00 – 16:00)

ტელეფონი: +995 32 2 95 59 66 | +995 32 2 2 47 57 68

ბილეთების შეძენა
შესაძლებელია ონლაინ
ჩაუბრებში: WWW.BILETEBI.GE

ფანტეზიის ოფისი:

ტელეფონი: +995 32 2 95 35 82 | +995 32 2 95 43 07

სამუშაო საათები: 11:00 – 20:00

E – MAIL: INFO@TBILISIINTERNATIONAL.COM

WEB: WWW.TBILISIINTERNATIONAL.COM

OFFICIAL FACEBOOK: @TBILISIINTERNATIONAL

OFFICIAL INSTAGRAM: @TBILISIINTFESTIVALOFTHETRE

OFFICIAL YOUTUBE CHANNEL: TBILISIINTERNATIONAL

OFFICIAL TWITTER: @TBSFESTIVAL

ეკატერინე მაზმიშვილი

არტ დირექტორი

EKATERINE MAZMISHVILI - ART DIRECTOR

ნუცა ბურჯანაძე

საერთაშორისო პროგრამის

მენეჯერი

NUTSA BURJANADZE - INTERNATIONAL
PROGRAM MANAGER

თამარ ლალიაშვილი

"ქართული სპექტაკლები"

პროგრამის ხელმძღვანელი

მასშტაბისთან პრეზენტაციის

მენეჯერი

TAMAR LALIAASHVILI - HEAD OF GEORGIAN
SHOWCASE MEDIA COORDINATOR

არჩილ დვალისხილი

ტექნიკური დირექტორი

ARCHIL DVALISHVILI - TECHNICAL DIRECTOR

ქეთევან ლებანიძე

ტექნიკური პროდუქსერი

KETEVAN LEBANIDZE - TECHNICAL PRODUCER

ნათო ებანოიძე

დონორებისა და პროექტების

მენეჯერი სარეკლამო პროექტების

მენეჯერი

NATO EBANOIDZE - ADVERTISING, EVENTS AND
PROJECTS MANAGER

თინათინ კალაოზიშვილი

საერთაშორისო პროგრამის "NEW"

პროდუქტორი

დოკუმენტის მენეჯერი

TINATIN KALATOZISHVILI - COORDINATOR FOR
INTERNATIONAL PROGRAM NEW CHIEF
OF LOGISTICS

მზია სხირტლაძე

საფინანსო სამსახური

ხელმძღვანელი

MZIA SKHIRTLDZE - HEAD OF FINANCIAL
DEPARTMENT

სანდრო პაიჭაძე

იურიტი

SANDRO PAICHADZE - LAWYER

თინათინ კახაძე

სოციალური ქსელების და

კომუნიკაციის მენეჯერი

TINATIN KAKHADZE - SOCIAL NETWORKS
AND COMMUNICATION MANAGER

მარიამ წულუკიძე

დიზაინერი

MARIAM TSULEISKIRI - DESIGNER

ქეთევან კანტიძე

„ბექ სტუდიო“, მასშტაბი

KETEVAN KANTIDZE - BACKSTAGE
MANAGEMENT

ნანა გვაზავა

საფინანსო სამსახური

NANA GVAZAVA - FINANCIAL OFFICE

დავით დვალისხილი

ვიდეო / ტექნიკური სამსახური

DAVID DVALISHVILI - VIDEO/
TECHNICAL OFFICE

ამიკო ურიდია

დოკუმენტის მენეჯერი

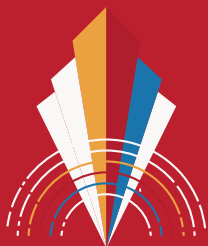
AMIKO URIDIA - ASSISTANT TO CHIEF
LOGISTICS

ფანტაზიის ფესტივალი FESTIVAL TEAM

WWW.TBILISIINTERNATIONAL.COM

**თბილისის საერთაშორისო
თეატრალური ფესტივალი**
TBILISI INTERNATIONAL FESTIVAL OF THEATRE

2023